

mania

3 april 2024 - nr. 406 Het blad van/voor muzikliefhebbers

NORISKDISC

Adrienne Lenker

What's New

X Ambassadors
Townie

Release date: 5 april 2024

Label: Virgin Music Group

Formats: CD / LP

St. Vincent
All Born Screaming

Release date: 26 april 2024

Label: Virgin Music Group

Formats: CD / LP / LP (Indie Only – Red)

Justice
Hyperdrama

Release date: 26 april 2024

Label: Because / Virgin Music Group

Formats: CD / 2LP / 2LP (Crystal Clear)

COLOFON

Hoofredactie

Stef Mul

Redactie

Jorn van der Linde, Dick van Dijk,
Menno Borst, Stef Mul

Ontwerp en opmaak

Jenny Bakker, www.jennybakker.nl

Druk

Senefelder Misset BV

Medewerkers

Niels Achtereekte, Ronald Baden, Jos van den Berg, Rosanne de Boer, Frits Broekema, Ron Bulters, Stan Coldewijn, Erik Damen, Dennis Dekker, Fons Delemarre, Jan Doense, Henri Drost, Hermen Dijkstra, Jay Frelink, Luc van Gaans, Robin Ferdinand Groot, Barend Florijn, Kim Groenhof Tim Jansen, Albert Jonker, Dries Klontje, Stefan Koer, Wim Koevoet, Jasper Koot, Hans van der Maas, Paul Maas, Max Majorana, Remco Moonen, Erik Mundt, Godfried Nevels, Corné Ooijman, Bram Peeters, Marco van Ravenhorst, Linda Rettenwander, Koos Schulte, Emiel Schuurman, Peter Simmers, Jelle Teitsma, Sanne den Toom, Menno Valk, Louk Vanderschuren, Cees Visser, Danny Vinkes, Jurgen Vreugdenhil, Jan de Vries, Jeroen van der Vring, Peter van der Wijst, André de Waal, Wim Velderman, Michel Weber, Enno de Witt, Erwin Zijleman.

Adverteren?

Vraag naar de mogelijkheden.
Stuur een e-mail naar
redactie@platomania.nl

Adres

Utrechtsestraat 54-60, 1017 VP Amsterdam,
t.a.v.: Stef Mul
email: redactie@platomania.nl

Abonneren:

Wil je de Mania thuis ontvangen? Dat kan!
Abonneer je nu door 20,- over te maken voor 10 nummers van de Mania – er verschijnen jaarlijks 10 Mania's. Maak het bedrag over naar Plato Nederland IBAN NL67INGB0682214655 o.v.v. mania abonnement. Vergeet niet je naam en adres erbij te vermelden!
Voor Belgische lezers is het bedrag 30,- i.v.m. hogere portokosten.
IBAN NL67INGB0682214655
BIC INGBNL2A

Mania/Recordzine 407 verschijnt op woensdag 8 mei 2024. Mania & Recordzine is een uitgave van de Mania i.s.m. Record Store Day

Mania & Recordzine 406

Beste lezer,

De zon schijnt weer steeds vaker en de platenzaken liggen er dan ook meteen stuk mooier bij. Tel daar de ongelofelijke hoeveelheid toffe nieuwe (re)releases bij op, en je hebt geen reden meer om thuis te blijven. De keuze voor No Risk Disc was dan ook zo moeilijk, dat we hebben besloten om een dubbele 'voorkant' te doen! Adrienne Lenker én Khruangbin - en dat is nog maar een topje van de ijsberg. De lente in de lucht betekent overigens ook dat de Record Store Day er weer aankomt. Een zware maand voor de portemonnee...

Ik wens jullie allemaal veel leesplezier,
Stef Mul

INHOUDSOPGAVE

P14 GRAND CRU

The Black Keys

P12 & 38 INTERVIEWS

Nienke Dingemans & Dragonforce

P22 VERGETEN MEESTERWERKEN

BZN

P36 ON TOP OF THE BLUES

Tips uit het roots genre

P37 DE KRENTEN UIT DE POP

O.a. The Bevis Frond

P41 GESPOT

O.a. Bnnyhunna

P43 ACHTER DE SCHERMEN

Labelbaas Christiaan Nijburg

P44 GEZIEN

O.a. Douwe Bob

P45 REISSUES

O.a. Alice Coltrane

P48 JORNS KWARTEEUWTJE

Moby

P46 VINYL PAGINA

AC/DC reissues

P52 CLASSIC JAZZ VINYL

O.a. Johnny Lytle

P49 DESERT ISLAND DISC

Lonnie Smith

P57 HIP HOP HISTORY

Bahamadia

P59 BOEKEN

O.a. Leo Oldenburger's Henny Vrienten

P61 FILMS

O.a. Past Lives

P62 KLASSIEK

O.a. Reinoud van Mechelen

P65 BINNENKORT BINNEN

O.a. Khruangbin

Luistertrip: Schoolboy Q - Blue Lips

Schoolboy Q had even wat tijd nodig om te herstellen van de toch ietwat geflopte Crash Talk, maar hij is terug en zint op eerwraak! Het resultaat is misschien wel zijn beste album tot nu toe.

Desert Island: Lonnie Smith - Afro-Desia

49

De plaat waarop souljazz gigant Lonnie Smith durfde te flirten met spiritual jazz, latin ritmes, plukjes fusion en zelfs wat disco. Een briljante plaat, eindelijk weer goed beschikbaar op vinyl!

Interview: Nienke Dingemans

We gingen in gesprek met Nienke Dingemans, die een prachtig bluesy album heeft uitgebracht.

12

30

Grand Cru: The Black Keys - Ohio Players

Dan Auerbach en Patrick Carney zijn meestal studioneuroten die alles zelf willen doen. Voor dit nieuwe album werken ze echter samen met hun vrienden en gelijkgestemden.

14

ADRIANNE LENKER

Bright Future

(Beggars)

De Amerikaanse Brooklyn-based band Big Thief zouden we kunnen omschrijven als een wijde paraplu waaronder kaleidoscopische kunsten schuilen. Niet alleen Buck Meek, maar ook leadzangeres Adrianne Lenker heeft haar eigen solo-repertoire waarin dit nieuwe album, *Bright Future*, al haar 6e studioalbum vormt. In de herfst van 2022 werd een verscholen 150 jaar oude cabin in het bos de plek waar deze 12 nummers in slechts een paar dagen werden opgenomen. Een voedend landschap waarin de opname-tape niet werd stilgezet wat te horen is door ruwe details zoals de pianotoetsen die worden aangeraakt en zacht worden losgelaten. Een piano, viool, gitaar en de stem van Lenker zijn de pure onderdelen die je als luisteraar meenemen in het innerlijke landschap waar je doorheen wandelt om vervolgens mee naar buiten te gaan. *Sadness As A Gift* is een van de nummers waarin de essentie van Lenker zo krachtig en glinsterend zichtbaar wordt, als tranen van hars die oplichten. Ook *Ruined* is een nummer dat bij het horen van de eerste paar klanken de luisteraar meeneemt in het innerlijke landschap waarin de glinstering van vergeten herinneringen niet tegen te houden is. *Bright Future*, een juweel dat gezien mag worden als een rijk gedicht dat je herhaaldelijk wilt lezen. (Linda Rettenwander)

NO RISK
DISC

NO NONSENSE

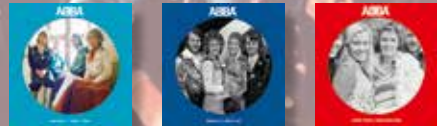
The Singles 1992-2003

First time on vinyl!

All the hits, including 'Just A Girl', 'Don't Speak', 'It's My Life', 'Hey Baby', 'Hella Good', 'Underneath It All' and 'Ex-Girlfriend'.

50 WATERLOO ANNIVERSARY ABBA®

3 x 7" picture disc

2LP Half Speed Master

WILLEM ARDUI Oevers

Een klein decennium geleden stond ondergetekende op een plein in Gent, waar rondom een kerk allerlei aanhangwagens stonden geparkeerd. Uit iedere wagen klonk muziek. Eentje in het bijzonder greep mijn aandacht: een jong duo dat vol geproduceerde, soulvolle hiphop maakte. Het bleek de groep blackwave., die later hoge ogen zouden gooien op poppodia en festivals. Willem Ardui laat nu als soloartiest horen nog meer in zijn mars te hebben. De soul is er nog, maar wordt nu aangevuld met meer elektronica en jazzy breakbeats. Zijn Nederlandse naamgenoot Willem doet ook mee! (Stef Mul)

DE BEREN GIENEN What Eludes Us (News)

Je zou het misschien niet zeggen door de lieve bandnaam, maar De Beren Gieren is een trio dat abstracte post-jazz maakt. Duizelingwekkende

piano arpeggio's, tegendraadse ritmes en speelse experimenten alom, ook weer op dit zevende album. Opener Papir Freedom begint in het klein, om uit te monden in een muur aan geluid. Mimic is een pulserend epos van 7 minuten. Soms pakt pianist Fulco Ottervanger een clavecimbel op. Philip Glass, Ryuichi Sakamoto en Erik Satie zijn nooit ver weg in Fulco's cinematografische composities. Regelmatig beginnen de nummers kinderlijk klein, alsof er kleine spatten verf op een leeg canvas worden gegooid die daarna langzaam steeds meer vorm krijgen en uitmonden in een gedetailleerd schilderij. Het trio bewijst dat uit een minimalistische benadering een grootse beeldingskracht te halen valt. What Eludes Us is wederom een geweldige plaat geworden voor de avontuurlijke luisteraar. (Stef Mul)

BLACKBERRY SMOKE Be Right Here (3 Legged Records)

De slepende riff waarmee opener Dig A Hole inzet en het venijn waarmee zanger/gitarist Charlie Starr zich zangtechnisch ontfermt over de tevens

als refrein dienende titel ... da's meteen goud. Laat nu de rest van Be Right Here van Blackberry Smoke dat ook zijn want wat een overtuigende plaat is dit. Zelfvertrouwen én spelplezier spatten hand in hand uit de boxen. Toch zit er een rouwrand om het

LUISTERTRIP

COMPACT DISK DUMMIES The Signal (News)

Ruim 10 jaar geleden wonnen ze de grootste bandcontest van België, wat in een land met zoveel goede artiesten absoluut geen eitje is. Sindsdien spelen ze alle grote poppodia en festivals zoals Pukkelpop en Rock Werchter plat. Samenwerkingen met Belgische giganten zoals dEUS-frontman Tom Barman konden dan ook niet uitblijven. En toch zijn ze hier een stuk minder bekend. Het is hoog tijd om daar verandering in te brengen. Aan de muziek kan het niet liggen. De broertjes Janus en Lennert Coorevits schrijven nummers die gemaakt zijn voor duizenden springende mensen. Pulserende basloopjes, house beats en disco strijkers. Ieder refrein is raak en nestelt zich in je hoofd. Je hoort dat de ene broer zich vroeger oriënteerde op rock en de ander op elektronica, want waar de ene de dansbaarheid waarborgt, verzorgt de ander de melodie en harmonie. Gaandeweg het album verstoppden de broers bovendien steeds meer laagjes toe aan de electropop. Zou je willen dat Daft Punk soms wat melodieuzer te werk ging? Dan kan je deze plaat blind kopen! (Stef Mul)

geheel want drummer Brit Turner, die zich uitstekend kwijt van zijn taak op dit album, is inmiddels overleden aan de gevolgen van een hersentumor. Hij en de andere leden van de band spelen op de toppen van hun kunnen op de tien tracks die opvallend gevarieerd zijn. Blackberry Smoke kennen we vooral van de stevige southern rock waarin het gezelschap uit Athens grossiert maar op *Be Right Here* is ook ruimte voor het akoestische en betoverend mooie *Azalea* en voor het gevoelige sluitstuk *Barefoot Angel* dat een nog niet zo bekende kant van de groep toont. Blackberry Smoke heeft alles in zich om de fakkel over te nemen van Lynyrd Skynyrd en Allman Brothers Band. Maar God geve dat de hartverscheurende eigenschap van die legendarische bands om onderweg bandleiden te verliezen, niet nog vaker wordt overgenomen. (Wim Koevoet)

BUMBLE B. BOY 👍
Bumble B. Boy!
 (LAB)

Gestoken in grote imkerpakken betreedt Bumble B. Boy de grote Nederlandse poppodia om met een tomeloze energie een soort art-

punk op het publiek af te vuren. Het is zo een visueel intrigerend schouwspel, dat ergens doet terugdenken aan de podium idioterie van The Mothers Of Invention en The Bonzo Dog Doo-Dah Band van weleer, dat je uiteindelijk wel mee zal moeten springen. Het doet echter ook afvragen hoe dat livegeweld zich vertaalt naar een studioalbum. Weten ze dezelfde energie en humor ook op een zwarte schijf te drukken? Het antwoord is ja! Ook de plaat wordt opgebouwd als een show met, na de circus intro, een onvermoeibare Bumble B. Boy die de ene na de andere hoekige postpunk track op je afvuurt. Op zijn gekst klinkt hij als Todd Rundgrens *Isd-plaat A Wizard A True Star*, met carnivalesque thema's gespeeld op vreemde synthesizertjes. Op de andere momenten is het dansbare punk dat de klok slaat. Ook zonder de liveact is Bumble B. Boy een van de friste Nederlandse bands van dit moment! (Stef Mul)

CHICANO BATMAN 👍
Notebook Fantasy
 (PIAS)

Chicano Batman is een band die als geen ander zijn eigen geluid onder de loep neemt, op zoek gaat naar vernieuwing en verbetering. Begonnen

als psychedelische neo-chicano, knipogend naar

oude Southern Soul en Fania salsa. Knapperende orgeltjes, een gortdroog gitaargeluid en voornamelijk spaanstalige zang. Op hun tweede album ruilde ze lang uitgerekte composities al in voor beknopte liedjes, die door interessante key changes en verrassende tempowisselingen toch voortdurend weten te verrassen. De latin-invloeden werden spaarzamer, maar waren nog zeker aanwezig. Op hun laatste album, *Invisible People*, leken die voor goed verloren en ook de DIY-sound werd ingeruild voor een voller geluid met meer keys. Nu is het de vraag welke afslag ze nu gaan nemen. Het volle geluid is er nog steeds en de variatie is groot. Titellnummer *Notebook Fantasy* is fijne 80s synthpop. Vanaf het schitterende *Parallels* horen we zelfs regelmatig strijkers en een koor, terwijl de fuzzy gitaren op *Beautiful Daughter* en de percussie op *Lei La* de fans van het eerste uur zullen kunnen behagen. Zo lijkt de band op *Notebook Fantasy* het perfecte midden tussen hun chicano oorsprong en hun verder uitgediepte indierock van de laatste jaren te hebben gevonden. (Stef Mul)

COURTING 👍
New Last Name
 (PIAS)

Wanneer je zin hebt in een volle lading nineties pop-punk nostalgie, is deze plaat voor jou! Chaotische, glitchy, noisy art-rock met hints van

hyper-pop, Courting heeft duidelijk een nieuwe richting ingeslagen. Na het vorige album 'Guitar Music', dat het best als crank wave kan worden opgevat, wilde de band iets speciaals maken. Dit is alweer het tweede album van deze Liverpoolse band. Het album 'New Last Name' heeft soms iets weg van een toneelstuk. De verhaallijn is onderdeel van de ervaring, dus luister het album aan één stuk door mensen! Al hebben de nummers veel van elkaar weg, heeft elk nummer iets onverwachts. Het album heeft nog een andere rode draad; namelijk autotune, het moet je liggen. Als je graag naar The 1975 luistert kan dit album een leuke ontdekking zijn, Courting gebruikt dezelfde ideeën. Dit album zal misschien niet de prijs winnen voor originaliteit, maar wie weet was dat ook nooit het doel. (Kim Groenhof)

NIENKE DINGEMANS 👍
Ain't No Hollywood
(Verbraak Wijnings)

Als je niet beter zou weten zou je denken dat je wordt toegezongen door een Amerikaanse blues-country-folk-rockabilly zangeres, die haar rijke

levenslessen graag wil delen. Maar de naam Nienke Dingemans verraad al snel dat het hier gaat om een 19(!)-jarige muzikante met het niet zo heel spannende Ossendrecht (Noord-Brabant) als thuisbasis. Ze maakte al eerder indruk met de EP Devil On My Shoulder die nationale aandacht en lovende woorden op eiste. Met deze prachtige debuut LP kan een grotere doorbraak simpelweg niet uitblijven. Ain't No Hollywood Girl is een bijzonder sfeervol en rijk geproduceerd album dat veel verder gaat dan alleen blues en rootsmuziek, of hoe je het ook wilt noemen. Invloeden als Dolly Parton, Ilse de Lange, Randy Newman en, doe eens gek, Tom Waits zijn te horen. Maar de eigenheid van Nienke en haar fantastische stem voeren toch, heel bijzonder, de boventoon. De sterk geschreven ballads Last Train To Brooklyn en A Place I Call Home zijn wat mij betreft hoogtepunten en The House Of Lilly Jones en Blue Eyed Dreams wakkeren het vuurtje zeer prettig verder op. Er is heel veel te ontdekken en te bewonderen op deze plaat. Waar gaat het heen met deze jonge belofte als je nú al tot dit in staat bent? (Luc van Gaans)

DRAGONFORCE 👍
Warp Speed Warriors
(PIAS)

Tijdens de corona rust heeft Sam Totman het nieuwe album van DragonForce geschreven, ik denk om weer wat leven in de brouwerij te krijgen.

Om de stijl van Dragonforce te verbreden heeft hij wat andere genres in het album verwerkt, zoals disco en wat pop. Uiteraard zijn er nog de 'classic' Dragonforce powermetal liederen te horen met flitsende solo's en razendsnelle riffs. Toch hebben ze ook een ballad (Kingdom of Steel) op het album en een metal disco nummer (Doomsday Party), die een van de favoriete nummers van de band is en zowaar wat funky is voor een metalband. Verder staat er een cover op het album die onverwachts is: Wildest Dreams (Taylor's version) (Dragonforce's version). De cover is een geweldige crossover van genres die mijlenver uit elkaar liggen, aangedragen door Herman Li. Het is duidelijk dat de hele band plezier heeft gehad tijdens het maken hiervan. (Willem Sloet)

LUISTERTRIP

JULIA HOLTHER
Something In The Room She Moves
(V2)

Zes jaar na de indrukwekkende en omvangrijke dubbelaar Aviary eindelijk nieuw werk van een van de meest interessante muzikale kunstenaars van de jaren '10, Julia Holter. De in Los Angeles gevestigde zangeres en componist bouwde sinds 2011 (debuut Tragedy) een fraai avant-gardistisch oeuvre met avontuurlijke en dromerige albums die een volstrekt eigen wereld creëren waarin het voor de gewillige luisteraar heerlijk dwalen is. Met vaste begeleiders als Kenny Gilmore (producer, Weyes Blood, Ariel Pink), Chris Speed (klarinet, Claudia Quintet) en Devin Hoff (fretloze bas, Nels Cline en vele anderen) doet ze dat opnieuw op haar zesde, Something In The Room She Moves. Net als op eerdere albums gebeurt er muzikaal van alles, dat zich niet na een paar luisterbeurten al goed laat duiden, maar prachtig zijn deze tien stukken zeker, niet in de laatste plaats dankzij Holter's betoverende stem. Opnieuw een plaat om eindeloos in te verdwalen. (Marco van Ravenhorst)

NIENKE DINGEMANS

(Door: Luc van Gaans)

Uit het niets was daar een uiterst volwassen en professioneel klinkend roots album van een piepjonge singer-songwriter uit het zuiden van ons land. Nienke Dingemans heeft lak aan al wat er van een hedendaagse popartiest wordt verwacht en vind inspiratie in andere plekken en andere tijden. Wij zochten contact.

Ik spreek Nienke al beeldbelyend op de ochtend ná haar lp presentatie in het Bergen op Zoomse Gebouw-T, het podium dat ze gerust haar thuishonk mag noemen. Of ze niet liever uit had willen slapen..? 'Nee hoor', is het antwoord. Ze zit er dan ook fris en fruitig bij, compleet met zelfverzekerde felrode lippenstift, een donker beglaasde bril en stoere pet, helemaal klaar voor wat komen gaat. En dat er wat gaat komen is duidelijk... Ze ontvangt lovende kritieken op haar debuut lp die bol staat van de blues, roots, folk en rockabilly.

Hoe is die interesse op haar jonge leeftijd, ze is 'nog maar' 19, toch ontstaan voor deze muziek? 'Eigenlijk kwam dat vanzelf. Ik vond kerstliedjes verschrikkelijk, maar die liedjes met de jazz invloeden vond wel leuk.

Later ontdekte ik via Spotify Bonnie Raitt, de Tedeschi Trucks Band, Dolly Parton..., tja, er is gewoon heel veel waar ik naar luister. En leuk is dat mijn ouders dankzij mij dit genre ook hebben ontdekt'.

Het concert in Gebouw-T was sfeervol en een succes, net als haar onlangs verschenen debuut lp. Hoe is die plaat eigenlijk tot stand gekomen? 'Ik ben begonnen met zingen op jonge leeftijd en later ben ik piano en gitaar gaan spelen. Toen is mijn hoofd een liedjesmachine geworden die nooit uit staat. De songs die ik schrijf zijn meestal heel persoonlijk of ontstaan soms vanuit verhalen die ik zelf bedenken. Toen ik de muzikant-producers Jan van Bijnen en Joost Verbraak leerde kennen, was er gelijk een muzikale klik en kon ik

met al mijn liedjes bij hen terecht. Zij gaven daar weer advies over maar ook alle ruimte om er mijn eigen draai aan te geven. We kunnen gewoon heel goed samenwerken en de plaat ontstond zo eigenlijk als vanzelf, heel organisch'.

De lp Ain't No Hollywood Girl trapt af met de song Hollywood Girl. Wat zegt die titel over haar? 'Eigenlijk gaat het liedje erover dat ik er trots op ben een buitenbeentje te zijn. Ik was wel iemand

die niet helemaal in de standaard van de maatschappij past en het daarom ook wel wat moeilijker had. Maar uniek zijn is iets bijzonders, niets om je voor te schamen'. In Nienke's geval levert dat uniek zijn veel aandacht en lof op. Wat doet dat met haar? 'Ik vind het heel tof allemaal, maar ik ben ook reëel. Ik weet hoe het er aan toe gaat in het wereldje. Voorlopig eerst maar eens toeren en promoten en daarnaast geniet ik enorm van mijn studie aan Codarts Rotterdam, waar ik veel steun krijg in alles wat ik nu doe'.

"Op Ain't No

Hollywood laat ik

horen dat ik er trots op

ben een buitenbeentje

te zijn!"

Een buitenbeentje, of outlaw zoals ze zichzelf noemt, is Nienke absoluut. Maar dan in hele positieve zin. Wat gaat dat heen? 'Ik blijf hopen op iets heel moois. Ik ga dus gewoon verder met liedjes schrijven. En ik heb er al weer paar waarvan ik denk..., nou, die zijn best leuk!'

THE BLACK KEYS

Ohio Players

(Warner)

Hoogbegaafd muzikaal zijn de beide heren van Black Keys, die trouwens naar Nederland komen. Het duo dat elkaar kent sinds hun schooltijd. Dan Auerbach en Patrick Carney schudden vaak in zeer korte tijd een geweldige song en sound uit hun mouw. Het twaalfde studioalbum van The Black Keys, "Ohio Players" - een titel die is geïnspireerd op de legendarische funkband met dezelfde naam uit Dayton, Ohio - bevat verschillende samenwerkingen tussen bandleden Dan Auerbach en Patrick Carney met verschillende vrienden en collega's, zoals Dan "The Automator" Nakamura, Beck, Noel Gallagher, Greg Kurstin. Het is voor het eerst dat ze anderen mee laten schrijven aan hun songs en dat pakt goed uit. Het feit dat ze zelfs een cover van William Bell en Booker T. Jones op de schijf zetten geeft des te meer aan dat deze productie anders is dan anders. Patrick roemt hun DJ-avonden en spreekt van een schijf voor "a big Saturday night party record". De groove is perfect met dan wel weer de draai naar de eigen Black Keys-sound. Sleutelen met effectpedalen, versterkers en verschillende gitaren is niet alleen de specialiteit van het huis maar ook werkplezier. Op dit album hebben de Keys voor het eerst de tijd genomen om het een en ander origineel en exclusief te laten klinken en dat is prima geslaagd. De Big Saturday Night Party kan beginnen! (Wim Velderman)

GRAND CRU

DRAHLA **Angeltape**

Abstract en onderzoekend, 'Angeltape' staat haaks op alle conventionaliteiten. Drahla, de art-punk band uit Leeds, creëert een gecontroleerde chaos. Het is alweer vijf jaar geleden dat het debuutalbum 'Useless Coordinates' uitkwam. Met dit introspectieve album neemt de band je mee in de uitdagingen die sindsdien op hun pad zijn gekomen. De saxofoon doet ook mee bij Drahla, iets dat weinig voorkomt in het genre. Elk nummer zal je verbazen. (Kim Groenhof)

THOMAS DYBD AHL 👍 **Teenage Astronauts** (V2)

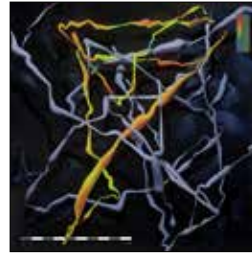
Het wachten duurde dit keer vier jaar lang. Na Dybdahl's laatste studio-album Fever dat hij in 2020 uitbracht, is er nu dit 10e album Teenage Astronauts. Een deels futuristische verzameling van negen nieuwe nummers die de 44-jarige Noor in Californië opnam. Dat thema's rondom pijn in hart en ziel een weelderige rode draad vormen in het repertoire van Dybdahl zal menig fan weten. Een verandering die Teenage Astronauts met zich meebrengt is echter een weemoed rondom vriendschap specifiek. Zo benoemde de Noor in een eerder interview dat vriendschap vroeger intens en alomvattend was en precies die alomvattendheid heeft hij weten te vangen op dit album. Samen met het Stavanger Symphony Orchestra brengt Dybdahl een tijdreis tot stand die de dynamieken van vroeger naar het hier en nu halen en hierin de openheid van een leven wat nog voor je ligt weet te vertalen in lichte, multidimensionale klanken. (Linda Rettenwander)

ELBOW **Audio Vertigo**

Album nummer 10! Wat een mijlpaal voor de Engelse band die al twee decennia en met een ongekende consistentie de ene na de andere hoogwaardige plaat uitbrengt. Na het wat donkere Giants Of All Sizes en de ouderwetse Elbow romantiek op Flying Dream 1, waren de eerste twee singles van Audio Vertigo een beetje schrikken. Uptempo en veel elektronica op Lover's Leap en Balu, ruige gitaren op Good Blood Mexico. De 12 liedjes voelen ook grotendeels compacter dan op hun oudere platen. Maar er is nog altijd genoeg ruimte voor nuance en verrassing in de composities, Elbows grootste

kwaliteit, en natuurlijk de prachtig beschouwende proza van zanger Guy Garvey. Laatste nummer From The River is van weergalozes schoonheid. (Stef Mul)

FOLLY GROUP 👍 **Down There** (PIAS)

De post-punk scene groeit als kool. Post-punk bands hebben soms veel met elkaar gemeen, maar toch bewijst ieder een eigen identiteit. Dit keer is het de beurt aan de heren van Folly Group uit Londen. De lyrics van Sean Harper en Louis Milburn zijn wat existentialistisch van aard. Ze zingen namelijk over het onzekere muzikantenleven, het hebben van een 9-tot-5 baan en de hedendaagse Britse samenleving, op een manier die herinnert aan de jaren 80 goth-stijl. Het viertal heeft al bewezen een antenne te hebben voor Afrobeat, dub en trip-hop met hun eerdere twee EP's. Met hun debuutalbum 'Down There!' experimenteren ze verder en komt er zelfs elektro bij kijken. Met nummers als 'Strange Neighbour' en 'Pressure Pad' legt de band de lat hoog. Wie weet wat we nog meer van Folly Group mogen verwachten (punt of vraagteken, ik heb er te lang naar gekeken en ik zie het niet meer) Al met al is het een sterke start met een dansbaar, catchy, existentialistisch plaatje. (Kim Groenhof)

DANA GAVANSKI **Late Slap**

De oorspronkelijk uit Servië afkomstige Dana Gavanski verraste in 2020 vanuit Canada met het veelkleurige Yesterday Is Gone, dat soms klonk als een folkalbum maar soms ook totaal niet, iets wat ook gold voor opvolger When It Comes uit 2020. De inmiddels naar Londen uitgeweken muzikante kiest op LATE SLAP voor een nog wat eigenzinniger geluid, waarop ze flink wat elektronica toevoegt aan haar songs en de folk deels vervuult voor eigenzinnige en alternatieve popmuziek. (Erwin Zijleman)

GOSSIP 👍 **Real Power** (Sony Music)

Real Power is het nieuwe album van Gossip. Het was alweer 10 jaar geleden dat A Joyful Noise, het laatste album van de groep rond Beth Ditto verscheen. Daarna werd het stil en uiteindelijk

MARK KNOPFLER ONE DEEP RIVER

THE NEW ALBUM
12.04.24

ging de groep uit elkaar in 2016. Door de in 2019 gehouden 10-jarige reünietoer van het succesvolle album *Music For Men* met daarop de hit *Heavy Cross* en op aandringen van producer Rick Rubin kwam het drietal weer bij elkaar. Hij is dan ook opnieuw degene die achter de knoppen zat, *Real Power* werd zelfs opgenomen in de thuisstudio van Rubin in Kauai. De titel is een hommage aan Iggy & The Stooges' *Raw Power*, terwijl het ook de kracht van een gekozen familie symboliseert. Getuige prijsnummers *Act Of God*, de titeltrack en *Give It Up For Love* weten we dat de gospel-pop/rock sound en de typische stem van Beth Ditto ook in 2024 nog steeds fantastisch klinken. (Erik Damen)

opgezet, met gedragen strijkers en trage gitaren. De oude chill-hop is ook nog te herkennen. Don't Think heeft hoekige hiphop drums, in stukjes gehakte strings en andere leuke sample geintjes. Ze flirten met dance op *And Then I Found You* en *Somebody*, met funky gitaartjes en house drums. Wederom is ervoor gekozen om de gevarieerde tracks kort te houden en er zit sowieso meer vaart in de nummers dan op hun oudere platen. Hoewel het album dus kritisch en ouderwets zwaarmoedig van start gaat, lijken onze zuiderburen op veel andere nummers beter gemust dan ooit! (Stef Mul)

ED HARCOURT 👍
El Magnifico
 (PIAS)

Na het in 2022 uitgebrachte *Grandson* in Maplewood, komt de 46-jarige Brit met zijn nieuwe album *El Magnifico* waarvoor

een andere album naam niet doeltreffender had kunnen zijn. Want prachtig is het. Al in november 2023 liet Harcourt het eerste nummer van deze plaat aan ons horen die vergezeld wordt door een clip opgenomen in Almeria, Spanje. *Strange Beauty*, met een prachtig rijke intro die, zoals de titel van het nummer zegt, een rare schoonheid in zich draagt die een schijnbare hallucinatie oproept waarin het onderscheid tussen het van de *The Velvet Underground* gespeelde *Sunday Morning* en de intro van Harcourt extreem lastig te maken valt. Zo is er ook het zevende nummer *Deathless* waarvan Harcourt zelf vertelt dat het al een paar jaar klaar lag. Een nummer dat met name gaat over escapisme en naïeve romantiek, om Harcourt's eigen woorden te gebruiken. Gelaagd, diep, expansief. Dat is *El Magnifico*. (Linda Rettenwander)

IVY FALLS 👍
Sense & Nonsense
 (News)

Wat zit er toch in het water van onze zuiderburen? De fijne singer-songwriters schieten als paddenstoelen uit de Belgische grond. Ivy Falls,

de alias van Fien Deman, debuteert met een uiterst volwassen debuut. Schitterend zijn de orkestraties op het openingsnummer *Golden*. Groots zijn de gitaareffecten op *Blue*. Met een fijne stem zingt ze een tumultueuze periode in haar leven van zich af. De welbekende break-up, maar ook de onzekerheid van een verloren baan en huis. *Rock bottom* lijkt een understatement te zijn voor Deman, die werd gedwongen om haar leven en haar muziek te herzien. Dat dit zo goed is gelukt, kan mede komen doordat ze werd gekoppeld aan Bram Vanparys, oftewel *The Bony King Of Nowhere*. Van hem herkennen we de aandacht voor arrangement en het rijke geluid. Paar zijn productiekwaliteiten aan de uitstekende stem van Deman en er is sprake van een match made in heaven, want na zijn eigen geweldige *Everybody Knows* hebben we dit jaar een tweede indie-parel uit België te pakken. (Stef Mul)

HOOVERPHONIC 👍
Fake Is The New Dope
 (Sony Music)

Met de vorige titel van hun nieuwe plaat, laat Hooverphonic zien nog altijd met een scherp oog naar de maatschappij en muziekindustrie te

kijken. Het gelijknamige openingsnummer laat er geen gras over groeien. "We are living in a plastic world," zingt de teruggekeerde zangeres Geike Arnaert, bijgestaan door een mooi gebroken stem op de achtergrond. Het geheel is nog steeds groots

JESUS AND MARY CHAIN
Glasgow Eyes

Shoegaze is not dead. Zie *Ride* (met Interplay), hoor *Slowdive* (met het ijzersterke *Everything Is Alive*) en kijk

hier *Glasgow Eyes* van The Jesus and Mary Chain. Het achtste album van de broers Jim en William Reid put inspiratie uit *Suicide* (!) en *Kraftwerk* – lees: zoete melodieën, gecontroleerde chaos en jazzinvloeden. 'Maar verwacht geen Mary Chain goes jazz', waarschuwt Jim. Vandaar kennelijk de lead single *Jamcod*, want een onvervalste mix van donkere elektronica en een gierende gitaar die regelrecht is bij te zetten in de vitrine met JAMC-klassiekers. *Glasgow Eyes* is een nieuw hoofdstuk, maar staat

geenszins los van de eerste regels die in 1985 met het debuut *Psychocandy* werden geschreven. (Cees Visser)

NORAH JONES **Visions**

(Blue Note)

De titel van dit nieuwe album is gekozen omdat Norah de meeste muzikale ideeën ervoor midden in de nacht kreeg, op momenten dat het

bewustzijn zelf zich in de schemerzone bevindt. Dat verklaart wellicht ook de wat dromerige toon, die de meeste nummers kenmerkt. Dat is absoluut geen kritiek, *Visions* heeft een aangenaam luchtig gevoel, alsof Jones simpelweg in de studio zit te jammen. Dat creëert een eenheid, ondanks het feit dat Norah op dit album door een scala van stijlen navigeert, waarbij elementen van soul, funk en pop tot een organisch geheel worden samengesmeed. Al luisterend komen thema's als afsluiting en acceptatie voorbij, die de muziek een injectie van introspectie en ontroering geven. Nummers als 'Running' en 'Alone With My Thoughts' geven een kijkje in de diepste gedachten van Jones, waar kwetsbaarheid en veerkracht in harmonie naast elkaar bestaan. *Visions* toont de artistieke evolutie van Jones en haar bereidheid om verandering te omarmen terwijl ze trouw blijft aan haar muzikale roots. (Jos van den Berg)

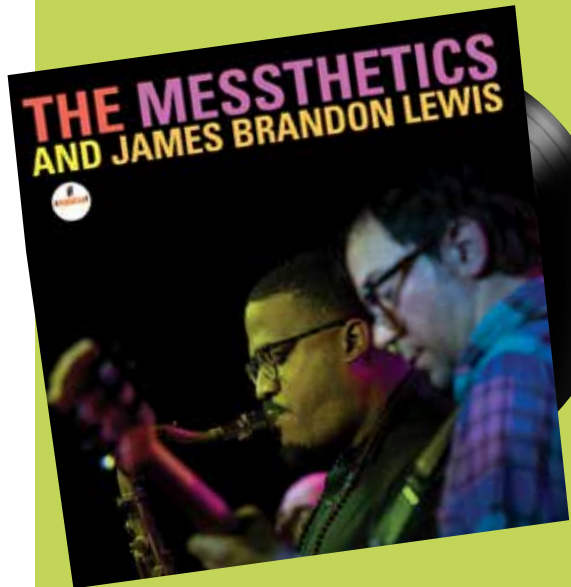
LARRY JUNE & CARDO **The Night Shift**

(News)

Zijn plaat met The Alchemist was een van de hiphop hoogtepunten van het afgelopen jaar, ook in de Mania. Maar als hij de samenwerking zoekt met

Cardo, horen we de oorspronkelijke Larry June. Zijn bescheiden opschepperij aangevuld met de beste zorgen en levensadvies werkt misschien wel het beste op de weelderige, neo-g-funk beats van Southside veteraan Cardo. Lichtvoetige drumsamples, luchtige pianoklanken, zwoele synths en een algeheel warm geluid voeren de boventoon. Gastbijdrages van Schoolboy Q, Mexicaan Aléman en vooral de jonge garde aan r&b zangers Blxst en Jordan Ward werken verfrissend. Ik weet nu al dat Won't Wait, met de zang van laatstgenoemde, mijn Spotify Wrapped gaat halen. Maar de symbiose van Larry June en Cardo hebben, steelt altijd de show. Als tot slot West Coast legende Too \$hort je project endosseert met een verse, weet je dat je een echte bent. (Stef Mul)

LUISTERTRIP

THE MESSTHETICS AND JAMES BRANDON LEWIS

The Messthetics and James Brandon Lewis
(Impulse Records)

Voor iemand die al meerdere wereldschokkende topplaten heeft gemaakt en al meermaals in onze eindejaarslijstjes is beland, betreedt James Brandon Lewis betrekkelijk laat het voetstuk van de major labels. Het grote geld, met alle richtlijnen van dien, past dan ook misschien niet bij zijn furieuze experimenteerdrijf, zijn drang om van zijn instrument een wapen te maken. Op *An UnRuly Manifesto* (2019) dienen de saxofoon en trompet soms eerder als versterkte gitaar in wat grenst aan jazzmetal, op *Eye Of I* (2023) maakt hij van Donnie Hathaway's *Someday We'll All Be Free* een zoemende drone-epos. In die zin is de keuze voor het historisch toernige Impulse label logisch. Dat doet hij met de mannen van The Messthetics, oftewel twee punkveteranen van Fugazi plus gitarist Anthony Pirog, die het ene moment genuanceerd klinkt als Frisell, het andere moment venijnig als Fripp. Het resulteert in een unieke mix van jazz, punk en funk, die bovendien uitermate aanstekelijk en strak geproduceerd klinkt. Dat laatste zal dan de invloed van de major label zijn geweest... (Stef Mul)

HIROMI
Blue Giant OST
(Universal)
LP coloured

Wie had ooit gedacht dat een geanimeerd jazzoptreden zo zou kunnen raken? De Japanse film Blue Giant vult zijn speelduur van 2 uur gevoelsmatig voor de helft met volledig uitgebeelde (en gespeelde) jazzimprovisaties. En dat allemaal minutieus geanimeerd. Van de toetsen die de pianist indrukt tijdens zijn solo tot de slagen op de drum; ze komen allemaal overeen met de muziek die door de speakers schalt. Op die manier is in essentie simpel en typisch Japans animatieverhaal - over een jongen die vanaf het moment dat hij de klank van een saxofoon hoort, alles op alles zet om de beste aller tijden te worden - toch betoverend mooi en beklijvend. Hordes worden overwonnen, vriendschappen gesmeed, maar vooral: er zal worden gesoleerd! Minutenlange jazzjams worden in alle volledigheid afgebeeld. Blue Giant is een ode aan de jazzmuziek - zie alleen al die nagetekende Blue Note hoezen! Maar het is bovenal een liefdesbrief aan improvisatie, live creatie en de daarbijbehorende extase. Daar hoort natuurlijk een knaller van een soundtrack bij, gemaakt door jazzpianiste Hiromi. Op de plaat staan niet alleen de spirituele sessies die de heren in de film spelen, te beginnen met een versie van Coltrane's Impressions, maar ook de rest van de composities die je hoort. Het maakt de plaat een afwisselend geheel waar iedere jazzliefhebber iets mee kan. Al even uit in Japan, maar nu eindelijk ook bij ons! (Stef Mul)

BOB UIT ZUID

Heilig

(Excelsior)

LP coloured, CD

Weggeblazen waren we, door het debuut van Bob Uit Zuid, met zijn Nederlandstalige hiphop over karpervissen en Russische hoeren. De hooggespannen verwachtingen die dit tweede album vergezellen worden na enkele seconden waargemaakt als we de stem van Philip Bloemendal horen als sample in opener Applaus. Waar hij op zijn debuut nog een Nederlandse BlakRoc leek neer te zetten middels een moddervette gitaarsound, lijkt het nu eerder de vroege Wu Tang Clan die als belangrijkste inspiratiebron is ingezet, gecombineerd met een Beastie Boy bravoure. Veel sfeer door surfgitaren en vintage orgels, maar het is toch vooral weer het ongelofelijke schrijftalent van Bob wat de show steelt. De schitterende ode aan tiny houses in Waarom Groot is maar één voorbeeld waar Bob je ademloos achterlaat met een op het eerste gehoor behoorlijk saai thema. Van Grofvuil tot zijn Volvo, alles is cool in het universum van Bob Uit Zuid. (Jurgen Vreugdenhil)

CHEF'SPECIAL

New Gold

(PIAS)

LP coloured, LP, CD

De Nederlands band Chef'Special scoorde grote hits met In Your Arms, Amigo en Nicotine. Met hun prettige mix van ska, hip hop, funk, rock en reggae maken ze een groot feest van ieder concert en zijn ze graag geziene gasten op podia binnen en buiten de landsgrenzen. Na het verschijnen van hun laatste plaat (Unfold) in 2020 werd het weer eens tijd voor een nieuwe. In hun studio in thuisbasis Haarlem is dan ook New Gold geboren, wederom een lp om de vingers bij af te likken. In een hoog tempo performed voorman Joshua Nolet een Hamlet aan woorden over allerhande onderwerpen. Dankzij de strakke productie en de stevige ronde basklank is de muziek verend, energiek en vitaal. Er wordt subtiel gebruik gemaakt van een blazerssectie die voor extra diepgang zorgt op Fly Like Me en One Of A Kind. Rustpunten zijn er in Speed Of Light en Oceans, maar over het algemeen is New Gold zeer aanstekelijk en fris. De podia kunnen zich weer opmaken voor een dampende Chef's Special. (Luc van Gaans)

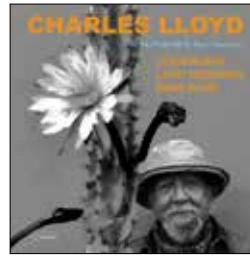
JUNGLE BY NIGHT **Tone Melisse EP**

Bij hun vorige LP *Algorhythm* schreven we dat de focus van dit eclectische afrobeat-gezelschap uit Amsterdam verschoven was richting elektronische muziek, maar dat het wel weer enorm dansbaar was. Sindsdien verlieten twee leden de band en verschenen er remixes, singles en EPs. Op deze volgende EP klinken ze opvallend ingetogen. Waarmee hun elektronische sound met invloeden van afro, funk en desert-blues ons als het ware de weg wijst van de dansvloer naar de chillout-room. (Louk Vanderschuren)

LIBRARY CARD **Nothing, Interesting**

De Rotterdamse band Library Card timmert al een tijdje stevig aan de weg op de Nederlandse podia, maar brengt nu met *Nothing, Interesting* haar debuut EP uit. Library Card moet concurreren met flink wat andere bands met een hoorbare liefde voor postpunk, maar houdt zich makkelijk staande. Bas en drums leggen op *Nothing, Interesting* een fantastische basis, waarop de gitaren los mogen gaan en de praatlang van Lot van Teylingen het af maakt. (Erwin Zijleman)

CHARLES LLOYD 👍 **The Sky Will Be There Tomorrow**

(Blue Note)
Hij wordt deze maand 86 jaar, maar dat weerhoudt saxofonist Lloyd er niet van om in de herfst van zijn carrière het

ene na het andere meesterwerk af te leveren. Na een aantal veelgeprezen trio-albums keert Lloyd terug naar de beproefde combinatie van piano, bas en drums, het format waarmee hij in de jaren zestig zijn verbazingwekkende doorbraak maakte en dat gedurende korte tijd populairder was dan het Miles Davis Quintet! Charles zorgt voor een verrassing door een groep samen te stellen die nog nooit eerder samen heeft gespeeld: pianist Jason Moran, bassist Larry Grenadier en drummer Brian Blade. Dat deze muzikanten een goede keus zijn, blijkt al meteen in het openingsnummer, "Defiant Tender Warrior", waarin het trio het rustig aan doet, terwijl Lloyd fluistert, aanvalt en het stuk heen en weer schudt tot een adembenemend mooi slot. Dit prachtige dubbelalbum bevat gloednieuwe originelen die zijn ontstaan in de Covid-tijd en twee oude hymnes. (Jos van den Berg)

Vergeeten meesterwerken

In de serie vergeten meesterwerken duiken we in de diepste krotten van de popmuziek. Totaal vergeten prachtplaatjes uit onverwachte hoek, opgedoken uit de donkerste hoeken van de kringloopwinkel.

BZN **The Bastard**

De afdeling Vergeten Meesterwerken grossiert natuurlijk in uitstekende muziek uit onverwachte hoek, maar niets kan u voorbereiden op *The Bastard* van BZN, de eerste hardrockplaat in deze rubriek. Hardrock, was er dan nog een BZN? Nee, waarde muziekliefhebber, hoewel Anny en Carola nog nergens te bekennen waren, was het wel degelijk de groep rond Jan Keizer, hier nog achter de drumkit. De gebroeders Tol, Jan Tuyp, ze zijn van de partij. Denk niet *Mon Amour*, maar denk *Thin Lizzy*, vroege *Deep Purple*. Het titelnummer is misschien wel het eerste echt Nederlands hardrock nummer en bepaalt niet iets om ons voor te schamen. Ook *Delirium* zal na de komst van Anny Schilder niet meer gespeeld zijn, maar kent een lekker stevige basloop en prima gitaarsolo. Ook Jimi

Hendrix' *Star Spangled Banner* was een inspiratie, want afgesloten wordt er met een elektrische versie van het Wilhelmus. Alleen zanger Jan Veerman zagen we later helaas niet meer terug, maar die is bij deze alsnog bijgeschreven in de historie van de Nederlandse popmuziek. (Jurgen Vreugdenhil)

DANIEL LOHUES 👍

Nou
(Ericana)

Een nieuwe plaat van Daniël Lohues voelt als een verjaardag. Het is reden om het glas te heffen, het is vieren van een heuglijk muzikaal

feit. Nou is zijn tiende album en het blijkt wederom één waar feest. Erop staan veertien nummers. Van klein en intiem zoals opener De Dag Dat Ut Mooi Weer Weud. Via zwoele Americana uit Erica (Diepe In 't Bargerveen) naar groots en breeduit (Asof Der Gien Wark In De Wereld Is). Op dit album worden prachtige pianopartijen vaak gecombineerd met fraaie zangpartijen met goudeerlijke teksten. Ojee, Daor Gaon We Weer bijvoorbeeld, is een prachtig liedje over de liefde met een insteek die perfect past bij de verhalende Lohues: snel weg gaan, voordat 't weer raak is. Verder vermeldenswaardig? Dat eerlijke, heerlijke Drents dialect wordt één keer afgewisseld met het Nederlands. Het levert zonder overdrijven een nieuw volkslied (Zingen Is Twee Keer Bidden) op. Conclusie? Nou is genieten geblazen. Nou is vieren. Nou is feest. Proost! (Dennis Dekker)

LYNKS
Abomination
(PIAS) 👍

Queer Electro-Pop met een grote sprankel zelfliefde. De markante artiest Lynks is al een cult sensatie bij de undergroundse muzieksce­ne in Londen.

Nu hen drie EP's heeft uitgebracht is het tijd voor hun debuutalbum 'ABOMINATION'. Wanneer de anonieme person achter Lynks is getransformeerd tot hun alter-ego, vallen al hun onzekerheden weg. De taboes worden van de tafel geveegd, grootse seksuele openhartigheid en humor functioneren als handvatten bij het verkennen van queer trots en schaamte. Lynks manifesteert zich op het podium als 'horror-drag personage', en dit 'horror-drag' idee vat deze plaat en het idee erachter perfect samen. Het woord 'abomination' (Engels voor gruwel) wordt in het oude testament van de Bijbel gebruikt om homoseksuele personen te beschrijven. Omdat dit beeld niet helemaal de wereld uit is, durven/mogen sommige mensen niet zichzelf zijn. Lynks wil het woord 'abomination' als wapen van queer trots laten gelden en daarmee kracht vinden in de schaamte. (Kim Groenhof)

LUISTERTRIP

NIA ARCHIVES
Silence Is Loud
(Island Records)

Jungle is terug! En Nia Archives zou je daar misschien wel in haar uppie verantwoordelijk voor kunnen stellen. Walg je dus van bloedsnelle drumsamples over dreunende bastonen? Dan ben je bij de Britse singer-producer aan het verkeerde adres. Waar Jorja Smith's Little Things de zomerhit van vorig jaar scoorde, kwam het nummer stiekem het best tot zijn recht als Nia Archives mix. Zelf deed ze er een schepje bovenop met haar eigen Bad Gyalz, wat een clubbanger is die generaties zal overstijgen. Wat de 23-jarige protegé zo bijzonder maakt? Ze pimpt niet slechts bekende pophitjes op met de zo herkenbare gebroken drums eronder, maar schrijft zelf ijzersterke songs. De basis is het liedje, de breakbeats komen later. De gitaren op Unfinished Business en Crowded Roomz klinken punky. Forbidden Feelingz kent dan weer de herkenbare wobbels. Haar stem doet denken aan Greentea Peng. Ze neemt eigenlijk nooit gas terug. Ook op nummers waarin ze zingt over onzekerheden of relaties, denderen de drums op volle vaart door. Het blijft jungle, hè! (Stef Mul)

GARY CLARK JR.

JPEG RAW

(Warner)

2LP, 2LP coloured, CD

Veel artiesten hopen gaten tussen genres te kunnen vullen. Gary Clark Jr. weet er al een paar albums op rij goed in te slagen, al waren ze soms onevenwichtig. Maar de gitaarvirtuoos lijkt de ideale formule te hebben gevonden. De manier waarop hij de blues, hiphop, soul en fuzzrock samensmelt tot een samenhangend geheel dat de som der delen overstijgt is indrukwekkend. Swagger had hij altijd al en dat iedere gitaar het gevaar loopt te sneuvelen in zijn handen, is ook bekend. Nu zet hij dat om in stuk voor stuk gevarieerde, ijzersterke songs. Maktub trapt fuzzy en bluesy af, waarna JPEG RAW klinkt als een verloren gewaande The Fugees liveopname. To The End Of The Earth is een jazzy gitaarballad die naadloos aansluit aan de neosoul groover Alone Together met trompettist Keyon Harrold. Zelfs Stevie Wonder en George Clinton herleven glorie-dagen met hun gastbijdrages. Fans van het eerste uur worden met afsluiter Habits getraakteerd op het meeslepende gitaargeweld waarmee ze verliefd werden op Gary Clark Jr. Misschien wel zijn beste werk tot nu toe. (Stef Mul)

JUDAS PRIEST

Invincible Shield

(Sony Music)

2LP coloured, 2LP, CD Deluxe Hardcover, CD

Wie het vooruitgeschoven Panick Attack heeft beluisterd van de nieuwe plaat van Judas Priest, moet het idee gekregen hebben dat Judas Priest geenszins van plan is het gas dicht te draaien. De opener van Invincible Shield laat gelijk een op-volle-toerendraaiende band horen. Het nummer is het startschot voor een plaat die enerzijds modern klinkt, maar aan de andere kant voldoende klassieke referentiepunten heeft om direct vertrouwd aan te doen. Een mooi voorbeeld van dat laatste in Devil In Disguise dat dat typische slepende Judas Priest-ritme heeft of het twingitaargeluid in Gates Of Hell. Het heerlijke refrein van Crown Of Horns blijft niet alleen direct in je hoofd hangen, maar het nummer zorgt ook voor een relatief rustpunt op de plaat. Vervolgens beukt de band er weer vol op los met As God Is My Witness om via Escape From Reality en Sons Of Thunder naar het eindstation Giants In The Sky te gaan, dat een mooie afsluiter is van deze plaat. Alle nummers van Invincible Shield, ook een strak titelnummer overigens, zijn gecomponeerd door Faulkner, Halford en Glenn Tipton, die dus nog steeds een flinke duit in het zakje doet. Invinceble Shield, waarvan de deluxe cd drie extra nummers bevat, heeft ook nog eens een prima productie en is als geheel dan ook een prima plaat geworden! (Hermen Dijkstra)

LEYLA MCCALLA 👍
Sun Without Heat
(Epitaph)

Van haar vorige album *Breaking the Thermometer*, koos Barack Obama het liedje *Dodinin* uit voor op zijn inmiddels roemruchte favorietenlijstje. Ditmaal

liet Leyla McCalla zich inspireren door krachtige zwarte feministische denkers en schrijvers. Het album werd in de zomer van 2023 in negen dagen in een studio even buiten Lafayette, Louisiana opgenomen door Maryam Qudus. Zij werkte met Toro y Moi, Tune-Yards en Kronos Quartet en deed ook voor dit album de productie. In die negen dagen smeedden McCalla en haar band een opvallend evenwichtig geheel van het meesterlijke *Sun Without the Heat*. Op elkaar ingespeeld en improviserend maken ze behalve hecht daarbij een speelse indruk. De kalme en uitnodigende opener *Give Yourself a Break* zet de toon voor een inpalmend album. Haar Haitiaanse achtergrond en een kenmerkend New Orleansse mish-mash aan muzikale stijlen, typeren deze veelzijdigheid. Prettige ritmes, sterke liedjes en een avontuurlijke samenhang, brengen gewichtige zaken met een zomerse luchtigheid. (Corné Ooijman)

METZ
Up On Gravity Hill

Het vijfde studioalbum van METZ, het Canadese trio dat zoveel energie in hun muziek stopt, komt vier jaar na het

vorige. En het trio gaat weer als de brandweer, maar er is nu ook ruimte voor meer gedachten en er is plaats voor overpeinzingen. De band stond tot nu toe op heel wat festivals en trad veel op. Het heeft ze alleen maar beter gemaakt. Fijne herrie op fijn album. (Erik Mundt)

NIGHT VERSES
Every Sound Has A Color In The Valley Of The Night

De band Night Verses kwam halverwege september met een spectaculair nieuw album

sinds 2018, wat uit twee volumes zou bestaan. De muziek erop was echt fenomenaal, met verrassende muzikale 'plot twists' waardoor je op het puntje van je stoel zat. Nu komt dus ook deel twee uit die net zo goed is: een uitzonderlijke prestatie en knallende progmetal. De LP bestaat uit beide volumes, dus je bent gelijk compleet. (Willem Sloet)

AOIFE O'DONOVAN 👍
All My Friends
(V2)

De Amerikaanse singer-songwriter Aoife O'Donovan, ook bekend van de band *Crooked Still* en het gelegenheidsdrio *I'm With Her* dat ze

vormde met Sarah Jarosz en Sara Watkins, levert met *All My Friends* een conceptalbum af over de rechten van vrouwen. Het zijn rechten die in de Verenigde Staten helaas weer steeds meer onder druk komen te staan. De muzikante uit New York produceerde *All My Friends* grotendeels zelf en schakelde voor het album een legioen aan gastmuzikanten in. Het levert een serie prachtige songs op, die aan de ene kant opvallend rijk georkestreerd zijn met heel veel strijkers en blazers en een koor, maar die aan de andere kant ook aansluiten bij de meer ingetogen songs die we kennen van de Amerikaanse muzikante. De combinatie van behoorlijk ingetogen songs en opvallend rijke arrangementen pakt verrassend goed uit en laat bovendien nog eens goed horen wat een geweldige zangeres Aoife O'Donovan is. *All My Friends* is een gewaagd, maar ook bijzonder indrukwekkend album. (Erwin Zijleman)

OTTLA 👍
Vogel
(News)

Proef de vrijheid van een vogel en fladder door het genre-bos. Ottla betovert je en begeleid je harmonieus door jazz, improv, electro, noise,

prog, afro, blues, groove, punk en krautrock. Je verkent een album vol contrasten, transformaties en spontaniteit. Elk nummer is anders in kracht en kleur, zelfs binnen de nummers zijn deze contrasten te vinden. Het kwartet is opgericht door Bert Dockx in 2019, maar heeft wat tegenslagen gehad. Ottla, genoemd naar Kafka's zus, was eerst een experiment. Het beviel de Dockx te goed en heeft zich doorgezet tot het album 'Vogel'. Er bestaat geen rivaliteit binnen het kwartet, ze hebben een speciale dynamiek en vullen elkaar speels aan. Ottla mag wel zijn afgeleid van Kafka's zus, maar 'Vogel' is zeker geen kafkaëske plaat. Het voelt eerder als een droom, maar zelfs dat is het niet, want de plaat wacht op je in de winkel. (Kim Groenhof)

KHRUANGBIN

A la Sala

(Dead Oceans)

In een ideale wereld zonder oorlogen, rampen en problemen zou de muziek van het Amerikaanse trio Khruangbin een welhaast perfecte soundscape vormen. Een band zonder grote hits, maar met louter grooves. Khruangbin - Thais voor vliegtuig - brengt met *A La Sala* haar vierde album uit, na het sterk ontvangen *Ali* uit 2022. De sound op *A La Sala* is net als op elk eerder uitgebracht album vrijwel geheel instrumentaal en lastig te bestempelen. Het voelt als een wirwar van muzikale stromingen, zoals funk, soul, psychedelica, (surf)pop en dub. *A La Sala* trapt af met het zangloze *Fifteen Fifty-Three*, waarop gitarist Mark Speer zijn kunsten direct mag tonen. Het nummer kabbelt prettig voort, uiteraard inclusief bassloopjes van Laura Lee en subtiele drums van Donald 'DJ' Johnson. Eén van de hoogtepunten van de plaat volgt na opener *Fifteen Fifty-Three* met het vreedzame en nagenoeg helende *May Ninth*. De songtekst spreekt boekdelen. *Waiting for May to come, hoping for the rain. A memory held too long. Just another day.* Dit is een band die dient als universele frequentie. Bij elk nummer kun je de ogen sluiten en een landschap, roadtrip of een mooie herinnering of visualisatie naar boven halen. Van *Ada Jean* en *Pon Pón* tot *Juegos y Nubes* en de ingetogen afsluiter *Let Petits Gris*: dit album kent geen zwaktes. (Jelle Teitsma)

LUISTERTRIP

FABIANA PALLADINO

Fabiana Palladino

(V2)

Ooit hadden we natuurlijk de poppy r&b van Natasha Bedingfield en haar broertje Daniel, of de dancepop van Trijntje en Tjeerd Oosterhuis. Met de officiële entree van Fabiana, moeten de Palladino's wel dé muzikale super-siblings van dit moment worden. Waar Rocco jazz bijna tot pop weet te verheffen als onderdeel van verschillende Yussef Dayes projecten, maakt Fabiana nu haar debuut met een plaat die meer in lijn ligt van de Bedingfields en Oosterhuisjes! Dat wil zeggen, picture perfect geproduceerde pop die schuurt aan 90s r&b en bol staat van 80s synths. Op de ballades, zoals I Care met de enigmatische Jai Paul, bereikt ze soms het groteske geluid van een Kate Bush. Het gros bevat genoeg funky basloepjes en catchy hooks, waardoor het album nooit verzandt in valse sentimenten. Een compleet vreemde is Fabiana dan ook niet. Ze werkte samen met Britse toppers zoals Jessie Ware, SBTRKT en Sampha. Dat ze onderdeel is van het Palladino-legaat - vader Pino Palladino speelde met o.a. D'Angelo en Nine Inch Nails - komt nog het meest tot uiting in de Picobello-Palladino productiewaarde. Een heerlijke plaat voor fans van hoogwaardige r&b, (dance)pop en alles wat uit de 80s komt. (Stef Mul)

PERNICE BROTHERS

Who Will You Believe

(V2)

Onder de doorgewinterde liefhebbers van ideale indie-rock liedjes is de naam Joe Pernice bepaald geen onbekende. Het is een naam die samen gaat met een kwaliteitsstempel, want tegenvallen doet hij eigenlijk nooit. In de vroege jaren negentig begon hij met de alternatieve countryband Scud Mountain Boys. De country werd steeds vaker vervuild voor indie-rock en Joe ging uiteindelijk verder met de Pernice Brothers. Erg frequent verschijnen er onder deze naam al een tijdje geen albums. Een welkome traktatie is dan ook dit debuut voor het bij zijn kwaliteiten passende New West label. Hij produceerde het album zelf en kreeg verder de hulp van oudgedienden als gitarist Peyton Pinkerton en Laura Stein op piano. Op het melancholieke I Don't Need That Anymore zingt hij verder een duet met de altijd majestieus klinkende Neko Case. Geraffineerd zit Who Will You Believe in elkaar, met sterke gitaarlijnen a la Teenage Fanclub en het zachtzinnig zomerse van Josh Rouse. Van tijdloze klasse, kan deze zonder verveling op repeat. (Corné Ooijman)

REAL ESTATE

Daniel

(V2)

Voor de opnames van hun zesde album reisde Real Estate af naar Nashville, waar de gewaardeerde indieband de legendarische RCA Studio A in dook met producer Daniel Tashian, bekend van onder meer Kasey Musgraves, Birdy en Josh Rouse. Tashian speelt een niet onbelangrijke rol, maar het album is volgens frontman Martin Courtney niet naar hem vernoemd. De titel kan gezien worden als een knipoog naar Tim van The Replacements, dat ook niet naar een specifieke Tim is vernoemd. Op Daniel gaat de band min of meer back to basics, het geluid uit de begindagen, maar ook een beetje richting the country. Niet het genre, maar het gevoel. Een van de platen die volgens de band als inspiratiebron diende is Neil Young's Harvest Moon, waaraan zelfs gerefereerd wordt in het fraaie Say No More. De term laid back was altijd al van toepassing op de muziek van Real Estate, maar is hier nog meer op zijn plek. De toevoeging van pedal steel in diverse liedjes blijkt bovendien een verrijking. Hele fijne plaat. (Marco van Ravenhorst)

REN 🍷

Sick Boi
(The Other Songs)

Met het album 'Sick Boi' legt Ren zijn ziel bloot. Nadat de Welshman zich een tijd heeft moeten terugtrekken uit de muzikwereld door

gezondheidsproblemen, is hij terug met zijn tweede album 'Sick Boi'. Ren heeft al succes geproefd na de release van zijn viral hit 'Hi Ren' die op dit moment meer dan 26 miljoen keer is bekeken op YouTube. In zijn carrière heeft Ren meerdere genres verkend, maar voor dit album (met maar liefst 18 tracks!) heeft Ren ervoor gekozen om zich op de hiphop te richten. Hij rapt op hoge snelheid over zijn worstelingen met zijn mentale en fysieke gezondheid, daarbij laat hij in zijn raps kritieken uit op de gezondheidszorg. Met alles wat Ren de afgelopen jaren over zichzelf heeft geleerd, onderzoekt hij wie hij is en wie hij later wil zijn. Al heeft het album een serieuze ondertoon, is er ook lichtzinnigheid te vinden. (Kim Groenhof)

ROSALI
Bite Down

Rosali is ondanks een aantal uitstekende album helaas nog niet heel bekend. Haar nieuwe album Bite Down moet daar maar

eens verandering in gaan brengen, want ook op haar nieuwe album laat Rosali weer mooie dingen horen. De Amerikaanse muzikante beschikt over een zeer aansprekend stemgeluid, voorziet haar songs van mooi en veelkleurig gitaarwerk en schrijft prima songs, die zowel liefhebbers van Amerikaanse rootsmuziek als van rootsy indie-rock aan moeten kunnen spreken. (Erwin Zijleman)

SHABAKA 🍷
Perceive Its Beauty, Acknowledge Its Grace
(Impulse Records)

Is er iets van een nieuwe ontwikkeling gaande in djazz? Mogelijk. De muzikale geest van Alice Coltrane leeft

anno nu meer dan ooit voort in de hedendaagse jazz. Shabaka Hutchings leider en lid geweest van een reeks veelgeprezen bands heeft deze bands allemaal verlaten of opgesplitst. Heeft zijn sax aan de spreekwoordelijke wilgen...en richtte zich tijdens de Corona-periode op de fluit, in het bijzonder de Shakuhachi, een Japanse eindgeblazen bamboefluit die dateert uit de 16e eeuw. Gooit het roer radicaal

LUISTERTRIP

RIDE
Interplay
(PIAS)

In het lijstje van meest opmerkelijke comebacks van het afgelopen decennium mag naast Slowdive zeker ook die andere invloedrijke shoegazeformatie genoemd worden: Ride, de band rond Mark Gardener en Andy Bell. Inmiddels duurt het tweede leven van de band langer dan het eerste. Nowhere (1990) blijft de grote klassieker, maar net als Slowdive is Ride nu veel succesvoller dan destijds. Interplay is de opvolger van het sterke This Is Not A Safe Place uit 2019. Producer is ditmaal Richie Kennedy, die zijn sporen recentelijk verdiende bij Interpol, Duran Duran en Suede. Wellicht dat deze zevende Ride daarom nog meer flirt met pop dan zijn voorganger. De karakteristieke wall of sound wordt nog steeds af en toe neergezet, maar in andere nummers, zoals de singles Peace Sign en Monaco, wanen we ons in de hoogtijdagen van de Britpop of zelfs in de eighties. Ook dat blijkt de band, die nog steeds op goede voet staat met de tijdgeest, uitstekend te beheersen. Beste plaat van Ride 2.0 derhalve. (Marco van Ravenhorst)

LUISTERTRIP

SCHOOLBOY Q

Blue Lips (Universal)

Vol branie verkondigde Schoolboy Q dat zijn nieuwste plaat toch echt zijn beste is. Een boute uitspraak, zeker voor iemand wiens vorige plaat op zijn zachtst gezegd tegenviel. De rapper, die begon als lid van Kendrick Lamars Black Hippy crew, doorbrak met Oxymoron en met zijn tweede major label productie, Blank Face LP, geen modern hiphop-kunstwerk maakte, heeft zichzelf godzijdank opnieuw uitgevonden. Het toonaangevende platform Complex doopte zijn stijl al liefkozend om tot Dad Rap, hun manier om aan te tonen dat Q volwassen en vooral doordacht te werk is gegaan. De luxe van huiselijkheid als ultieme opschepperij - het is een verfrissend geluid in een genre dat soms een eendimensionaal verhaal wilt vertellen. Muzikaal klinkt Q avontuurlijker dan ooit. Al vanaf de psychedelische opener weet de luisteraar dat dit niet zomaar een hiphopplaat is, maar een gevarieerd palet aan geluiden. Hij wisselt gemakkelijk tussen furieus op rauwe beats en poëtisch en zacht over subtiele jazz samples. Waar hij zijn pijlen ook op richt, Q lijkt op Blue Lips alleen maar in de roos te schieten. (Stef Mul)

DE VINYL EN CD ZIJN UITGESTELD TOT 26 APRIL!

om en komt nu met zijn eerste "flute-forward" album. Het arsenaal aan medespelers geeft het album een uiterst coherent geluid, waarbij ook de opnamestudio niet onvermeld behoort te blijven; de Rudy van Gelder studio geeft het album een opmerkelijk helder en fris geluid. Het album is uitzonderlijk mooi, warm ook, ietwat mysterieus en ontspannend, tegelijkertijd ook energiegevend, intrigerend en blijft na herhaaldelijk luisteren verfrissend. Perceive its Beauty, Acknowledge its Grace doet een gooi om in de lijst van 10 Essential Spiritual Jazz Albums te komen. (Paul Maas)

SYLVAINE Eg Er Framand

(Seasons of Mist)

Waan je in de eeuwenoude Noorse bossen en laat je betoveren door de stem van SYLVAINE. Kathrine Shepard, het gezicht achter SYLVAINE, neemt je mee naar de wereld van de Noorse folklore en lang vergeten wezens. Ze verkent de menselijke ervaring en de complexiteit van diepgewortelde emoties die daarbij horen. Daarbij laat ze je het innerlijk conflict kennen van een mens zijn, maar er niet helemaal bij horen. Haar zang is een bom van emoties. Je hoeft geen woord Noors te spreken, je voelt wat ze zegt. Deze EP is een zweem van mysterie, er is licht en duisternis, maar leeft in harmonie. Met haar eerdere werk richtte ze zich vooral op de black metal en shoegaze, maar deze keer heeft ze het over een andere boeg gegooid. Ze is teruggegaan naar haar roots, wat deze bovenaardse Noorse folk EP heeft opgeleverd. Beluister dit album en ontga de tastbare wereld. (Kim Groenhof)

TEXAS & SPOONER OLDHAM

The Muscle Shoals
Session
(PIAS)

Een unieke Schots-Amerikaanse samenwerking: de indie-rockers van Texas, maar uit Glasgow, slaan de handen ineen met de Amerikaanse songwriter legende Spooner Oldham uit Alabama. Oldham werd in 2009 ingewijd in de Rock'n'Roll Hall Of Fame, een plekje die hij heeft verdient door de geweldige Northern Soul songs zoals When a Man Loves a Woman, Mustang Sally en I Never Loved a Man (The Way I Love You) neer te pennen. Nu is hij gekoppeld aan de krachtige stem

van Texas' zangeres Sharleen Spiteri, wier soulvolle stem de ideale match is voor Spooners spel. Wat opvalt is de intieme, stripped-down benadering van de nummers. Spiteri wordt slechts begeleid door orgel of piano. Hierdoor ademen de composities en kan de sterke simpliciteit van Spooners songwriting schitteren. Gelukkig is er wel gekozen voor meerstemmige harmonieën om het geheel toch wat voller te maken. Meermaals waan je aanwezig bij een gospel in een kleine kerkje in Muscle Shoals, met Spooner achter de piano en bevlogen zangeressen. Een bijzondere plaat en een liefdevolle ode aan Spooner Oldham's gigantisch invloedrijke oeuvre. Voor de fijnproevers. (Stef Mul)

TYLA 🍷

Tyla
(Sony Music)

Als amapiano een koninkrijk was, zou Tyla de prinses zijn. Uit de townships vloog het afgelopen decennium een frisse mix van deep house

en lounge met wat verrassende onregelmatigheden uit de jazz over. Pianoritmies, diepe bassen, Afrikaanse percussie en de speelsheid die je voornamelijk kent uit live improvisatie blijken een hit als je ze op een hoop gooit. En Tyla is de grootste hit van allemaal. Water is als een warm kabbelend beekje van waaruit de Zuid-Afrikaanse zangeres zacht zingt, verleidelijk maar voorzichtig als een nimf. Vloeibaar als datzelfde water lopen de nummers in elkaar over, altijd dezelfde luchtige klanken en dat subtiele amapiano ritme aanhoudend. Prachtig zijn haar modulaties in het refrein van On and On, wat alleen maar kracht wordt bijgezet door de spaarzame maar effectief ingezette achtergrondzang. Het is een van de vele voorbeelden dat je, hoewel het ook perfect is voor op de achtergrond, met aandacht voor detail naar Tyla's gelijknamige debuut kan luisteren. Het enige manco is de korte speelduur; ze heeft simpelweg nog niet heel veel nummers opgenomen. Maar dat Tyla de wereld aan haar voeten heeft, moge duidelijk zijn. (Stef Mul)

USHER 🍷

Coming Home
(PIAS)

Hij was natuurlijk nooit helemaal verdwenen, maar tijdens de afgelopen Super Bowl Half-Time Show leek Usher toch een klein beetje terug

van weggeweest. Maar laat er geen vergissing over bestaan: Usher mag dan wel 30 jaar geleden zijn

LUISTERTRIP

THEE SINSEERS

Sinseerly Yours
(Colemine)

In Californië vindt er een heuse soul renaissance plaats. Geen gelikte r&b, geen flauwe discodeuntjes of door synths en drumcomputers gedreven soul. Nee, het doet eerder denken aan doo wop, de oude Stax sound en de B-sides van de obscurste singletjes. Waar Daptone's sublabel Penrose al hoge ogen gooide met Thee Sacred Souls, wiens Can I Call You Rose inmiddels zelfs een TikTok hit is, komt daar nu het langverwachte debuut van Thee Sinseers op Colemine Records. Viel een eerder singletje nog op door de feilloze lo-fi reproductie van een vergane 50s soul ballad, is de band nu uitgebreid met blazers en meerdere zangers. De prachtige falsetto van Joseph Quiñones voert de boel nog steeds aan, maar op Can't Call Me Baby krijgt ook zangeres Adriana Flores een plek in de spotlights. Prachtig is ook de fluitsolo, een van de vele voorbeelden hoe Thee Sinseers hun geluid heeft willen uitbreiden ten opzichte van de eerdere singles. Het is Chicano soul, getransporteerd naar het nu, het ene nummer nog mooier dan de ander. Pure feelgood. Oldies klonken nog nooit zo nieuw! (Stef Mul)

LUISTERTRIP

21 SAVAGE American Dream (Sony Music)

21 Savage leeft zijn versie van de American Dream. Met *I Am > I Was* liet hij al horen meer te kunnen dan realistische street raps en met Drake deed hij een wisselvallige gooi naar de absolute top - al was hij op *Her Loss* eigenlijk de betere helft van de twee. Met Hollywood-waardige teaser trailers werd deze nieuwe plaat met veel bombarie aangekondigd. Daarmee worden natuurlijk ook meteen hoge verwachtingen geschapt, maar 21 stelt geenszins teleur. Op *American Dream* verwerkt hij zijn heerlijke woordspelingen in conceptueel sterk album. In perfecte harmonie met de geweldige producties van onder meer Metro Boomin, Cardo en Coupe klinkt 21 puurder dan ooit. Prachtig is de Rose Royce stemsample, die op de achtergrond van *All Of Me* fladdert terwijl 21 vertelt over de verschrikkelijke dingen die hij heeft moeten doorstaan om te komen waar hij nu is. De obscure Braziliaanse engelenzang op *Redrum* is nu al de sample van het jaar. Zo bestaat *American Dream* uit meerdere hoogtepunten en lijkt 21 Savage zijn eerste absolute topplaat af te leveren. (Stef Mul)

debuut hebben gemaakt, zijn buikspieren, stembanden en heupbewegingen lijken geen jaar ouder te zijn geworden. Liet hij in de vroege 2000s met een paar clubhits, zoals zijn flirt met crunk op *Yeah*, horen geen moeite te hebben zichzelf opnieuw uit te vinden, is het nu vooral de ongekende consistentie die de show steelt. Enerzijds is *Coming Home* een 20 nummers tellende reis langs alle R&B stijlen van de laatste decennia - van de trap soul a la Drake of de neodisco die je laatste tijd steeds vaker hoort. Anderzijds tonen de bijdrages Burna Boy, 21 Savage en Summer Walker dat Usher ook in het nu alle recht van zingen heeft. Zijn falsetto staat nog altijd op eenzame hoogte, en daarom komt hij er ook als 45-jarige er nog altijd mee weg voornamelijk te oreren over al zijn nachtelijke fratsen. Liefhebbers van R&B kunnen dit album blind kopen. (Stef Mul)

VAMPIRE WEEKEND Only God Was Above Us (Sony Music)

Vampire Weekend komt met een nieuw album en hoewel ze intussen al even meegaan, zo'n 18 jaar inmiddels, klinkt het niet alsof het het vijfde album

is. Op een positieve manier bedoel ik het dan, want produceren kunnen ze zeker. Het album vind de balans tussen een indie sound en een gepolijst pop album. De muziek is melodieus, toegankelijk en vrolijk en ze weten er een experimenteel karakter aan te geven door hun eclectische stijl en elektronische kunsten. Het is knap hoe er veel met geluid wordt geëxperimenteerd door de band, terwijl het toch echt goed beluisterbaar is. Daarnaast is het leuk om te horen hoe ze na zoveel jaren nog hun plezier in de muziek over kunnen brengen. Niet iedere band die langer dan tien jaar bestaat maakt nog vrolijke muziek na corona. Vampire Weekend blijft met dit album een excentriek en toegankelijk geluid voortbrengen op hun eigen manier. (Willem Sloet)

TIERRA WHACK World Wide Whack (Universal)

Tierra Whack is een van de meest creatieve geesten in de R&B op dit moment. Op haar officiële debuut, *Whack World*, schetste ze in prachtig vormgegeven

audiovisuele miniatuurtjes, allemaal 1 minuut op de kop af, haar leefwereld. Die wereld is speels en creatief, vol verbeeldingskracht die tot uiting komt in woordspelingen en pakkende muzikale geintjes.

Waar haar debuut door de ongewone lengte van de nano-liedjes ook deed smachten naar meer, lost ze op World Wide Whack al die verlangens - en verwachtingen! - in. Nog altijd klinken haar beats als miniatuurtjes, soms bijna alsof ze zijn gemaakt op kinderinstrumenten. Op die manier blijft er genoeg ademruimte voor haar onorthodoxe zanglijnen en tegendraadse rijmschema's. Experiment is er nog altijd, zoals het door overstuurde drumsamples gedreven Ms Behave. Op Chanel Pit schitteren weer de kinderlijk aanstekelijke deuntjes, waarover Whack snijdt met haar teksten. Want achter de lollige eigenzinnigheid van haar beats en gevarieerd stemgebruik - hoor dat refrein op Burning Brains! - schuilen diepe teksten over de onzekerheden die haar regelmatig overmeesteren. Artistieke r&b die wegluistert als een Wes Anderson film. (Stef Mul)

LIZZ WRIGHT 👍

Shadow

(Virgin)

Shadow is het achtste album van de Amerikaanse zangeres Lizz Wright. Ze is in januari 44 geworden en debuteerde iets meer dan twintig

jaar geleden. Vanaf het begin was al te horen, dat de soulvolle zangeres veel talent had. Ze is alleen maar beter en rijper geworden. Ze maakte albums met gospel-standards en op dit laatste album, dat twee jaar na het vorige verschijnt is ze bijzonder soulvol en stijlvol in de weer. Haar stem is bijzonder, meeslepend en uniek en werd door haar langdurige partner Chris Bruce in het geluidsbeeld centraal gesteld. De nummers op dit bijzonder sfeervolle album zijn zonder uitzondering overtuigend gebracht en worden sereen begeleid door een handvol instrumenten. Meer is er niet nodig om een geweldig album te maken. Inmiddels verschijnen haar albums op haar eigen label Blues & Greens, waar ze eerder langdurig bij Verve zat. Schitterend en meeslepend meesterwerk van een bijzonder talentvolle zangeres. (Erik Mundt)

LUISTERTRIP

WAXAHATCHEE

Tigers Blood

(PIAS)

Met haar vijfde album, het in 2020 verschenen Saint Cloud, schaarde Waxahatchee zich definitief onder de smaakmakers binnen de Americana scene van het moment. Het alter ego van de Amerikaanse singer-songwriter Katie Crutchfield deed dit met een warm geluid met zowel invloeden uit de Americana, folk en countryrock als flarden indie-rock en lo-fi. Op haar nieuwe album Tigers Blood gaat de muzikante uit Kansas City, Missouri, verder op de weg die werd ingeslagen op het terecht zo geprezen Saint Cloud. Ook op Tigers Blood werkt Katie Crutchfield samen met producer Brad Cook, die het album heeft voorzien van een ruw en eerlijk geluid. Tigers Blood ligt voor een belangrijk deel in het verlengde van het vorige album, maar maakt nog wat meer indruk. Waxahatchee doet dit met een serie uitstekende songs, met net wat doorleefder klinkende vocalen en met muziek die zowel ruw als gloedvol klinkt. Tigers Blood laat horen dat Waxahatchee een blijvertje is. (Erwin Zijleman)

PEARL JAM

DARK MATTER

THE BRAND NEW STUDIO ALBUM
AVAILABLE ON LP / CD / CD+BLURAY
RELEASE: APRIL 19

TAJ MAHAL SEXTET

Swinging Live At The Church In Tulsa

(Lightning Rod)

2LP coloured, 2LP, CD

Hij is inmiddels de tachtig gepasseerd, maar Taj Mahal is nog steeds going strong. Na zijn succesvolle hereniging met Ry Cooder, heeft hij zijn vaste band uitgebreid met een extra gitarist en een dobro speler om in Tulsa een overzicht van zijn enorme carrière te spelen. Diepgeworteld in de blues natuurlijk, getuige ook de Chuck Willis cover Betty And Dupree. Daarnaast heeft Taj Mahal altijd open gestaan voor andere invloeden, met name de Hawaiiaanse muziek, die hier prachtig ten gehore wordt gebracht in Twilight In Hawaii. Fraai is ook de nieuwe versie van Corrina, een nummer uit de tijd waarin hij veelvuldig samenwerkte met mede-auteur Jesse Ed Davis. 's Man's stem is getekend en doorleefd en daarom perfect voor deze setting. Een schitterend alternatief overzicht. (Jurgen Vreugdenhil)

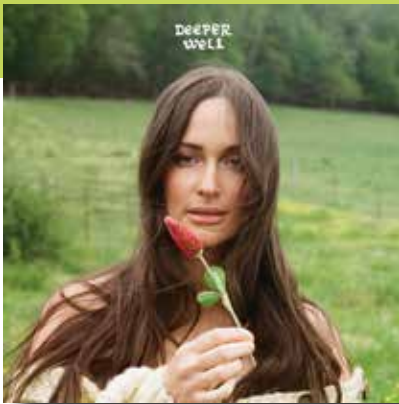

KACEY MUSGRAVES

Deeper Well

(Universal)

LP coloured, CD Deluxe, CD

Countryzangeressen kun je het maken van een hartverscheurend mooi en van melancholie overlopend breakup album meestal wel toevertrouwen, maar Star-Crossed van Kacey Musgraves was helaas een flinke tegenvaller, zeker na het prachtige Golden Hour, dat de boeken in kan als een van de beste countrypop albums aller tijden. Met Deeper Well neemt Kacey Musgraves op indrukwekkende wijze revanche. De Amerikaanse muzikante laat de kosmische en vol ingekleurde countrypop van Golden Hour weer even achter zich en kiest op haar nieuwe album vooral voor folk songs zonder al te veel opsmuk. Deeper Well bevat voornamelijk zeer ingetogen songs en het zijn songs die verrassend sober zijn ingekleurd. De meeste songs op het nieuwe album van Kacey Musgraves moeten het doen met een akoestische gitaar, wat subtiele versiersels en de stem van de Amerikaanse muzikante. Het is een stem die nog altijd met speels gemak betovert en die Deeper Well ver boven het maaiveld uit tilt. Kacey Musgraves keert op haar nieuwe album terug naar haar muzikale basis, maar is haar goede gevoel voor onweerstaanbaar lekkere popsongs zeker niet verloren. Star-Crossed was een flinke tegenvaller, maar op Deeper Well heeft Kacey Musgraves de goede vorm weer gevonden. (Erwin Zijleman)

On top of the BLUES

On Top of Blues tipt voor ons de beste albums in het blues- en rootsgenre. Viermaal per jaar brengen ze Dé Blueskrant uit die gratis verstrekt wordt bij podia, muziekwinkels en platenwinkels.

Sue Foley – One Guitar Woman

Het nieuwe album One Guitar Woman van Sue Foley, drievoudig winnaar van de Blues Foundation Traditional Female Artist Award, is een oprecht eerbetoon aan de vrouwelijke pioniers van de gitaar – waaronder Memphis Minnie, Lydia Mendoza, Maybelle Carter, Ida Presti en Sister Rosetta Tharpe. Het album demonstreert de behendigheid van Foley's vaardigheden op het gebied van akoestische nylonstranige gitaar, terwijl ze haar bluesspel uitbreidt naar andere genres zoals Piedmont Fingerpicking, traditionele country, flamenco en klassiek. Deze dame is veelzijdig en op dit prachtige album demonstreert Foley het op zeer smaakvolle wijze.

Katie Henry – Get Goin'

De in New Jersey geboren zangeres, songwriter en multi-instrumentalist brak door met On My Way, een release die haar een plekje op de Blues Rock Review-lijst van 2022 opleverde. Henry's opwindende nieuwe project 'Get Goin' laat nog veel meer zien van wat deze intelligente en charismatische blueszanger te bieden heeft. Gesteund door de gevierde bluesgitarist Bernard Allison, die tevens het album produceerde, tilt Henry haar spel naar een zeer hoog niveau en levert ze haar beste album tot nu toe af. Het is de volgende grote stap in een muzikale wereldreis waarop ze invloeden als blues, rock, R&B, funk, pop en soul in haar koffer met zich meedraagt. Get Goin' Katie!

Jasper van 't Hof – Skin Under

Wat doet een echte jazzster als de prestigieuze Boy Edgar Award hem eindelijk in de schoot valt? Gewoon doorgaan, niet te stoppen. Heeft Jasper van 't Hof (1947) het destijds opgegeven? Nee, hij is een jazzmuzikant en zo iemand kan improviseren. Doodlopende wegen moeten worden overwonnen. Sterker nog, hij heeft dezelfde mentaliteit als de kunstenaars die 75 jaar geleden de Cobra-beweging oprichtten, in een tijd dat alles stilstond. Maak je geen zorgen over wat anderen zeggen. Doe gewoon waar je in gelooft, ook al lijkt het moeilijk. Experimenteel. Kunst maken omwille van zichzelf. En daarom is nu het album 'Skin Under' verkrijgbaar. Live opgenomen met Stefan Lievestro, Jamie Peet en een ster uit de Duitse jazzscene, de vermaarde saxofonist Christof Lauer (1953), de man met wie Van 't Hof in 1983 speelde op het album Courage for the Past van drummer Ralf R. Hübner. Nooit was van 't Hof meer gedreven, en dat hoor je op dit energieke en emotionele album, alsof hij aan het begin van zijn carrière staat. De jonge god!

De krenten uit de pop

The Hello Darlins – The Alders & The Ashes

In eigen land twijfelt niemand meer aan de kwaliteiten van de Canadese band The Hello Darlins en de kans is groot dat ook Europa nu snel overstag gaat.

Met het nieuwe album *The Alders & The Ashes* heeft de band immers indrukwekkend werk afgeleverd. De band bestaat uit een aantal uitstekende muzikanten, wat een mooi en veelzijdig geluid oplevert. The Hello Darlins beschikt in de persoon van Candace Lacina bovendien over een uitstekende zangeres, die de songs van de band flink optilt. Het zijn songs die binnen de Amerikaanse rootsmuziek op een breed terrein uit de voeten kunnen, wat van The Alders & The Ashes ook nog eens een lekker veelzijdig rootsalbum maakt.

Shane Smith & The Saints – Norther

Zeker bij eerste beluistering knalt de muziek van Shane Smith & The Saints uit de speakers en vormen zowel de zang als de muziek

een muur van geluid, maar de songs van de Amerikaanse band zijn subtieler dan bij eerste beluistering het geval lijkt. De muziek van de Texaanse band is stevig verankerd in de Amerikaanse rootsmuziek, maar krijgt door het gitaarwerk en vooral door het vioolspel ook een Keltisch tintje met hier en daar flarden uit de Keltische rockmuziek uit de jaren 80. Het is een bijzonder geluid dat opvalt binnen het enorme roots aanbod van het moment en het is een geluid dat zowel in vocaal als in muzikaal opzicht alleen maar indrukwekkender wordt.

De muziekblog de Krenten Uit De Pop bestaat sinds 2009. Iedere week wordt uit het aanbod van nieuwe releases een aantal albums geselecteerd die 'krenten uit de pop' mogen worden genoemd. Deze worden op de blog gerecenseerd.

De blog beperkt zich niet tot een genre, maar bespreekt alles van roots tot pop en van jazz tot rock.

The Bevis Frond - Focus On Nature

De Britse band The Bevis Frond leverde in 2021 met *Little Eden* misschien wel haar beste album af. Het was een razend knappe prestatie van een band die al sinds de jaren 80 bestaat. Ook op het deze week verschenen *Focus On Nature* slaagt de band rond Nick Saloman er in om een bijzonder hoog niveau vast te houden. De Britse muzikant maakt geen moment een geheim van zijn liefde voor muzikale helden uit het verleden, maar ook *Focus On Nature* klinkt geen moment als een beleegen rockalbum. Nick Saloman soleert er heerlijk op los, maar verliest de compacte rocksongs ook niet uit het oog. Het levert vijf kwartier tijdloze rockmuziek op en het is muziek van een niveau waarvan de jonge honden van het moment alleen maar kunnen dromen.

DRAGONFORCE

(Door: Willem Sloet)

Dragonforce vuurt al 25 jaar vliegensvlugge power metal op ons af, altijd met een knipoog naar fantasiewerelden en hedendaagse popcultuur. Wij gingen in gesprek met de nieuwe bassist Alicia Vigil, om te kijken wat voor wonderlijke wereld er worden geschept in hun nieuwste album...!

In februari had ik het grote genoegen om met Alicia Vigil te mogen praten voor net geen half uur. Zij speelt sinds 2019 bas voor de legendarische band Dragonforce en op 15 maart komt een nieuw album uit waar zij voor het eerst op voorkomt. Dit nieuwe album, genaamd Warp Speed Warriors, is het negende album van Dragonforce en heeft dezelfde stijl artwork als het vorige album Extreme Power Metal. Alicia legt uit dat ze zo blij waren met de cover van het vorige album dat ze dezelfde artiest hebben gevraagd voor Warp Speed Warriors. Alle bandleden zijn neergezet als superhelden in cartoon stijl, met de verschillende karakteristieken van de band als 'easter eggs' te vinden op de cover. Zo zijn er verschillende arcade machines te zien op de achtergrond (maar nog steeds vrij prominent), wat terugkomt in de muziek van de band in bijvoorbeeld het lied "Power of the Triforce", wat gebaseerd is op de muziek van het klassieke videospel "The Legend of Zelda: A Link to the Past". Zo zijn er verschillende grappen te zien, wat de speelsheid en het enthousiasme laat zien van de band.

Om te beginnen is Alicia enorm enthousiast over het nieuwe album, maar ook over de nieuwe tour. Sam Totman is eigenlijk de vaste schrijver van het album, die het hele album tijdens de rust van corona heeft geschreven. Damian Rainaud, de producer, heeft hierin een integrale rol gespeeld om alles bij elkaar te krijgen. Sam heeft geprobeerd om de stijl van Dragonforce te verbreden en heeft daarmee een divers album weten te maken. Alicia's favoriet, en toevallig ook die van mij, is Burning Heart, een nummer dat heen en weer gaat tussen snel en ... eigenlijk nog steeds snel maar iets minder. Ik moet zeggen dat het geluid van Alicia's bas ongelooflijk mooi is hier, waar op sommige stukken extra ruimte voor is gemaakt. Haar favoriete nummer om te spelen is het metal disco nummer Doomsday Party,

die zowaar wat funky is voor een metalband. Verder staat er een cover op het album die onverwachts is: Wildest Dreams (Taylor's version) (Dragonforce's version). De cover is een geweldige crossover van genres die mijlenver uit elkaar liggen, aangedragen door Herman Li.

Nadat we het nieuwe album hadden besproken, vroeg ik hoe het was om bij Dragonforce gevraagd te worden en hoe het was om alle nummers te leren. Ze zei dat het inderdaad een enorme uitdaging was. Ze heeft namelijk zelf een andere band, waarin zij zelf de leadzang verzorgt en de bas: Vigil of War. In haar eigen band speelt ze voornamelijk hardrock en was het een enorme stap om de waanzinnig snelle Dragonforce discografie

te oefenen. Maar zegt ze, hoewel het maandenlang hele dagen oefenen was, hoeft ze dat nu niet meer en is ze volledig ingespeeld. Ze komt zelfverzekerd over en als ik kijk naar de verscheidene video's van de concerten van de band is dat met goede reden. Ze heeft al een tour meegespeeld en dat is haar echt goed bevallen.

"De cover van Taylor Swift is een geweldige crossover van genres die mijlenver uit elkaar liggen en waar het plezier van afspat!"

Een andere vraag waar ik mee zat was of ze commentaar heeft gehad over dat ze als vrouw in deze band speelt. Ze leek er goed mee om te gaan, maar ze zei inderdaad dat er mensen naar haar toegekomen zijn die commentaar hadden over dat het niet hoort dat ze in deze band speelt of dat de man in kwestie het beter kan of iets dergelijks. Ze zegt dat ze met ogen rolt en wegloopt als die situatie zich voordoet. Hiertegenover staan ook enorm mooie momenten van jonge meisjes die naar haar toekomen om te vertellen dat Alicia hen heeft geïnspireerd om ook bas te spelen. Het zijn momenten als dit, denk ik, die voor een muzikant het meest waard zijn.

In de afgelopen edities keken we vooruit naar de verborgen parels op het ESNS-programma. Dan is het nu niet meer dan logisch dat we terugblikken op een paar bands van eigen bodem die ons kippenviel gaven op een van de podia!

BNNYHUNNA

Een van de grote sensaties van dit moment moet toch wel Bnnyhunna, ofwel Benjamin Ankomah, zijn. Opgegroeid in de Bijlmer met Ghanese roots en muzikaal tot wasdom gekomen in de kerk, verbindt de jonge artiest moeiteloos jazz, r&b, gospel en de geweldige highlife muziek uit het land van zijn ouders. Vanuit Amsterdam voert hij een groep super talentvolle jongens en meiden aan, velen van hen niet klassiek geschoold maar met des te meer gevoel spelend. Hij speelde al meermaals het Super-Sonic Jazz festival plat, schitterde op het North Sea Jazz Festival en mag zich gaan opmaken voor het Dekmantel festival. Het is wachten op zijn eerste langspeelplaat.

GINO-COCHISE

Geboren uit een kokosnoot (naar eigen zeggen), gevormd door jazz, hiphop en zijn Molukse roots. Gino-Cochise is een uniek multi-talent. Hij schreeuwt, hij mompelt, hij plukt of slaat op zijn bas. De band om hem heen verandert voortdurend van gedaante. Er wordt gedanst, er zijn 1, 2 of 3 drummers. Hij heeft muziek opgenomen, maar nooit zal hij hetzelfde spelen live. Je moet je afvragen of hij eigenlijk überhaupt wel muziek wil opnemen, want moet je muziek niet leven? Zijn liveshows zijn dan ook ongrijpbaar en onbeschrijfelijk. Wanneer je de kans krijgt om hem te zien, moet je die pakken.

VNTM

Al sinds de elektronische muziek haar intrede deed in de nachtclubs, blijkt Nederland vruchtbare grond voor eigenzinnig talent. Zo ook VNTM, de studio schuilnaam van de Amsterdamse Tom van de Ven. Een kleine tien jaar timmert hij gestaag aan de weg met een uniek geluid, waarbij hij niet simpelweg plaatjes van anderen aan elkaar mixt, maar live zijn eigen nummers presenteert in uitdijende sets van soms wel een paar uur lang. Geen hoekige beats op hoge snelheid, maar liever mysterie en diepte. Met een hele set aan kastjes en synthesizers wekt hij een muur aan buitenaarde geluiden op. Je kan dansen, maar je kan ook mijmeren. Muziek voor synthesizer nerds die meer verdieping zoeken in hun elektronische muziek.

Achter **De Schermen**

bij Christiaan Nijburg van Polymoon Music

(Door: Jurgen Vreugdenhil)

Platenlabels zijn in alle soorten en maten aanwezig én goed bezig, maar juist bij kleine labels kan de liefde voor muziek nog gecombineerd gaan met een ideaal, en kunnen artiesten die elders buiten de boot vallen toch hun artistieke zelf zijn. Ziedaar ook Polymoon, waar zonder oog- en oorkleppen artiesten in diverse genres geruggesteund worden. En dus hadden we een leuk gesprek met eigenaar én liefhebber Christiaan Nijburg.

Christiaan, kun je iets vertellen over je achtergrond en hoe je bij Polymoon uit bent gekomen?

Zeker, muziek heeft me altijd al getrokken. Op mijn zeventiende ben ik begonnen te drummen in LPG, en na veel oefenen en demo's sturen mochten we zowaar drie albums opnemen voor Excelsior. Dat was nog voor de streaming dagen, en ik kan me nog goed herinneren hoe we voor het eerst de CD in handen kregen. We hadden het toen voor ons zelf al gemaakt! Dat hele creatieve proces wat eindigde in een fysiek product fascineerde me enorm. Ik wist echter al gauw dat ik van drummen niet mijn beroep zou maken.

Maar werken in muziek lukte wel!

Na leerzame jaren bij Excelsior, V2 en PIAS begon ik twee jaar geleden samen met Wouter Budé Polymoon. Daar willen we vanaf productie tot exploitatie betrokken zijn bij de artiest. Wouter heeft een mooie studio in Maasbracht en inmiddels is er ook een studio in Utrecht. Kijk, iedereen kan een label beginnen, digitale exploitatie is tegenwoordig redelijk gemakkelijk. Maar wij willen iets extra's geven, en we merken dat artiesten ook iets willen vastleggen op een product, een cd of lp. Dus dat willen we graag faciliteren en inmiddels zijn de eerste vijf lp's eruit.

Het lijkt me voor de artiest ook prettig, zo'n allesomvattende benadering. Hij of zij hoeft alleen met jou te bellen, en niet met elke afdeling afzonderlijk.

Zeker, maar het is uiteindelijk natuurlijk niet echt schaalbaar. Het is op dit moment echter heel erg mooi. Vorige week hadden we een releaseparty van de nieuwe Subterranean Street Society in Concerto, en dan zijn we met zijn allen ontzettend trots. Tegelijkertijd ben je alweer bezig met zaken als advertenties, maar ook creatieve input als hoe kunnen we hier content

van maken, hoe gaan we het de juiste aandacht op de streamingdiensten geven, noem maar op. En dat is gewoon mooi, dat je bij elk aspect betrokken bent.

Heb je daar voorbeelden in? Labels die ook zo begonnen zijn?

Ik vind Excelsior altijd heel erg inspirerend, erg inventief in hun marketing en events. In Nederland is dat wel een ongekende kwaliteit. Het is niet persé iets wat wij willen doen in de toekomst, maar het is erg inspirerend.

Is er een overeenkomst tussen de artiesten die jullie tekenen, in stijl of in aanpak?

Artistiek niet echt, maar het zijn wel altijd albums die je graag wilt hebben en die je van A tot Z wilt luisteren. Een LP van Noa Lee of Rosa Butsi is toch een beetje voor de fijnproever, en we merken dat hun luisteraars ook graag voor het fysieke product gaan, daar zit wel een overeenkomst. Muzikaal is het wel verschillend, natuurlijk.

Hoe komen jullie eigenlijk aan de artiesten?

We hebben een prima netwerk, maar je merkt ook dat artiesten met elkaar spreken. We merken dat ze het prettig vinden om de aandacht te krijgen die wij ze kunnen geven.

En daar is een breed spectrum aan muziek uit gekomen.

Klopt, we jagen niet persé een bepaalde stijl na. Rosa Butsi is wat meer richting jazz, Subterranean Street Society wat grungier, Challem, neo-klassiek is. En we hebben Gildor, wat echt een ongelofelijk verhaal is.

En als je nog even mag dagdromen, wie moeten er bij Polymoon komen?

Hahaha, het is echt dromen, maar Stef Kamil Carlens en Damon Albarn zijn meer dan welkom.

GEZIEN

Optredens in binnen- en buitenland gezien door onze medewerkers.

SELDA BAĞCAN

Het enthousiaste publiek in het Muziekgebouw Eindhoven kent Selda Bağcan's liedjes zo goed dat de 74-jarige Turkse singer-songwriter regelmatig met een glimlach op haar gezicht haar bezoekers staat te dirigeren in plaats van zelf te zingen. Ze kreeg in de jaren zeventig en tachtig veel bekendheid als protestzangeres. Ze gaf als linkse activiste de arme, hardwerkende burger een stem en riep op tot meer solidariteit. Omdat ze ook kritisch was naar de militairen die in 1980 een staatsgreep pleegden, belandde ze drie maal in de gevangenis. Tot 1987 was ze haar paspoort kwijt en kon niet touren in buitenland. Muzikaal gezien trekt ze de aandacht door haar bijzondere combinaties van klassieke Turkse muziek, folk en rock op smaak gebracht met een vleugje elektronica. In het Muziekgebouw Eindhoven staat ze met een band en 17-koppig orkest waarin de saz, fagot, violen, blazers, cello en contrabas niet ontbreken. De meeste muzikanten komen uit Nederland, enkele zijn met haar meegekomen uit Turkije zoals haar nicht Serenad Bağcan. Times Magazine noemt Selda in de lijst van legendarische nog levende zangeressen in de wereld. Rolling Stones Magazine zette haar in het rijtje van de 100 beste zangeressen van de eeuw. Haar stem klinkt nog hetzelfde als toen ze twintiger was, maar lang staan kan ze als 74-jarige niet meer. Ze heeft een comfortabele stoel op het podium gezet om af en toe uit te rusten. Maar ze blijft zelden langer dan één lied zitten. Na enkele minuten heeft ze de microfoon weer in de hand. Aan pensioen denkt ze nog niet zolang het podium haar lokt. (Rosanne de Boer)

DOUWE BOB

Het is alweer 12 jaar geleden dat Douwe Bob door het winnen van de titel De Beste Singer-songwriter van Nederland bekendheid verwierf. Later won hij drie Edisons. Intussen is hij niet meer weg te denken uit het Nederlandse muzieklandschap. Dit jaar neemt hij deel aan Holland Zingt Hazes. Zijn nieuwe album bevat 12 toegankelijke tracks waarvan 4 al eerder als single verschenen. De videoclip Nothing To Lose is opgenomen in Japan, het land dat hem fascineert. Het is een afwisselend album met een mooie mix van uptempo popliedjes en melancholische ballads waarin zijn warme stemgeluid goed uitkomt. Hij haalt inspiratie uit de blues, folk en americana, maar poppy klanken hebben de overhand op zijn nieuwe geluidsdrager. Het is zijn zesde album in tien jaar tijd en Douwe Bob voelt zich nog altijd thuis op het podium. De eerste dag na de release start zijn clubtour al. (Rosanne de Boer)

REISSUES

RON CARTER Where

Nuttig is het zeker dat deze plaat weer wordt uitgebracht maar ook wel een beetje verwarrend want Where verscheen in 1961 onder Eric Dolphy's naam. Eigenlijk was

dat toen al raar, want hoewel de bijdragen van deze geweldige allesblazer zeker niet zijn uit te vlakken is Where vooral een plaat van de bassist. Om het nog ingewikkelder te maken bespeelt Ron Carter hier vooral de cello. Hoe het ook zij: dit is heerlijke muziek, gespeeld door topmuzikanten. (Wim Koevoet)

CURRENT 93 & HÖH Island

Gezamenlijk project van Dave Tibet en Hilmar Örn Hilmarsson/HöH uit 1991. Op en top IJslands; qua artiesten die meewerken, qua

sound en werd tussen 1986 en 1991 op het eiland (-) opgenomen. Originele eerste album bestond uit de eerste acht nummers. Het album contrasteert met elk ander Current 93 album; minder duivels dan zijn satanische voorgangers. Meer fris, transcendent, bij vlagen schemerig dan wel donker met die typerende sferische unieke 'Tibet' stem. Daarnaast klinkt de productie ook veel beter dan zijn eerdere werk. Dit komt met name door de samenwerking met elektronica whizzkid HöH. (Paul Maas)

DAVE CLARKE

Archive One & The Red Series (BMG)

"The Baron of Techno" volgens Zijne Grootheid John Peel heeft iets te vieren en pakt Groots uit met deze heruitgave van deze Techno Klassieker uit

1996. Twee wezenlijk belangrijke aspecten zijn bij Clarke van belang. Punk en New Wave zijn van grote invloed geweest voor hem. Machine Gun Etiquette van the Damned noemt hij steevast als bron voor zijn leven/ artistieke carrière. Clarke is ook wars van stigmatisering. Vrij van geest (anarchistisch is heden ten dage een te zwaar beladen begrip geworden) en een echte punk. Gaf de aanzet om in '92 zijn eigen label ("Magnetic North") te beginnen en bracht daarop platen uit onder de naam "Fly By Wire".

Vervolgens produceerde hij een reeks EP's getiteld Red 1, 2, 3. en speelde zich hiermee internationaal behoorlijk in de kijker.

Deze drie Red's komen nu als extra bij deze luxueuze heruitgave met een keur aan zeldzame én klassieke remixen. Tweede punt van belang is het feit dat Clarke niet alleen dj is maar ook artiest en producer; hij heeft een uitmuntend goede smaak voor originele catchy tunes, fantastisch geluid en kijkt verder dan de beperking van de beukende 4/4 techno. Dit draagt óók bij aan het unieke geluid wat Archive One zo'n goede plaat maakt. Klinkt nog immer niet gedateerd, dit geluid van toen, klinkt nú nog steeds erg goed en ik vermoed over 25 jaar nog steeds. (Paul Maas)

DJ KRUSH & TOSHINORI KONDO Ki-Oku Memorial Release (PIAS)

De originele release van dit album was in 1996. In ditzelfde jaar brachten Tricky, Faithless, Lamb

en Boards of Canada albums in dit genre uit. De down-tempo beat met ambient en jazzy sferen die we trip hop zijn gaan noemen. Waarschijnlijk was, door het zeer gering aantal persingen, deze plaat tot voorkort alleen nog peperduur te verkrijgen op vinyl. De samenwerking tussen deze twee Japanners, avant-garde-jazz-pionier Toshinori Kondo op trompet en hiphop-dj en muziekproducent DJ Krush, wordt nu gelukkig opnieuw uitgebracht. Kondo, die in 2020 overleed, werkte onder andere samen Ryuichi Sakamoto en Herbie Hancock. Ki-Oku telt elf tracks, waaronder ook een bewerking van 'Sun Is Shining' van Bob Marley, die allemaal even gelaagd, sferisch en subtiel zijn. De langzame op hip-hop geënte beat is leidend en Toshinori Kondo blaast hier heerlijk overheen met zijn trompet. Elke draaibeurt vallen er nieuwe dingen te ontdekken en het is dan ook niet voor niets dat dit album door een Brits tijdschrift is geplaatst in de lijst met beste trip hop albums aller tijden! U bent gewaarschuwd... (Jeroen van der Vring)

HIGH VOLTAGE (1973)

HIGHWAY TO HELL (1979)

DIRTY DEEDS DONE DIRT CHEAP (1976)

BACK IN BLACK (1980)

POWERAGE (1978)

FOR THOSE ABOUT TO ROCK (WE SALUTE YOU)

AC/DC REISSUES (Sony Music)

Opgericht in 1973 en door velen gezien als pioniers in de rock and roll en hardrock scene bestaat het Australische instituut AC/DC dus alweer 50 jaar. Dit gaat natuurlijk niet ongemerkt voorbij. Allereerst werd een, inmiddels nagenoeg uitverkochte, Europese tour aangekondigd. Daarnaast wordt ook de volledige catalogus van deze rock iconen opnieuw uitgegeven op prachtig, veelal goudkleurig, vinyl. In de eerste drop vinden we onder meer de tot klassiekers uitgroeide albums als Back In Black, Highway To Hell en The Razors Edge. De ultieme kans om de klassiekers eindelijk op vinyl aan te schaffen of om je ongetwijfeld grijsgedraaide exemplaren te vervangen door deze geweldige heruitgaven! (Emiel Schuurman)

WHO MADE WHO? (1986)

POWER-UP (2020)

THE RAZOR'S EDGE (1990)

BACK IN BLACK (BLACK/WHITE VINYL)

LIVE (1992)

HIGHWAY TO HELL (HELLFIRE VINYL)

ALICE COOPER
Billion Dollar Babies (50th Anniversary)
(Warner)
3LP, 2CD

Dat het commerciële succes van het in 1972 verschenen album *School's Out* geen toevalstreffer was, bleek uit de opvolger die een jaar later in de winkels lag: *Billion Dollar Babies*. Dit zesde studioalbum van Alice Cooper verkocht zelfs nog beter, wat ongetwijfeld te danken was aan de hitsingles *Elected*, *Hello Hooray* en *No More Mr. Nice Guy* die van het album zijn verschenen. Op de 50th anniversary editie van *Billion Dollar Babies* komt alles voorbij wat je van een jubileumuitgave kunt verwachten: studio outtakes, single mixes en live-opnames, in dit geval van een optreden in Texas tijdens de *Billion Dollar Babies Tour* in 1973. Bijzondere toevoeging is het commentaar van Alice Cooper, de overige bandleden (uitgezonderd de in 1997 overleden gitarist Glen Buxton) en producer Bob Ezrin over het album *Billion Dollar Babies* en over de bonustracks. Een mooie heruitgave van hetzelfde niveau als de heruitgave van *School's Out* die vorig jaar is uitgebracht. (Godfried Nevels)

JORN'S KWARTEEUWTJE

Dit jaar vieren een flink aantal albums hun kwarteeuwig bestaan. En niet zomaar, want het waren albums waarmee een millennium werd uitgezwaaid. *Jorn (Concerto)* blikt terug op de meest toonaangevende platen uit 1999.

MOBY Play

De plaat bestaat 25 jaar, maar werd eigenlijk pas een succes in het nieuwe millennium. Wat heet, *Play* leverde tijdens de release bar weinig aandacht op en kreeg door een enkel medium zelfs een kleine kritische veeg uit de pan te verduren. Hoe kan het dan dat de plaat uiteindelijk toch ruim 12 miljoen keer over de kop ging? Nadat voorganger *Animal Rights* (1996) faliekant flopte, besloot Moby terug te keren naar groots opgezette elektronica, aangevuld met folk en blues samples. Het leverde een downtempo melancholie-techno op die enerzijds typerend is voor het geluidslandschap van de jaren 90 en anderzijds tijdloze hits zoals *Porcelain*, *Natural Blues* en *Why Does My Heart Feels* voortbracht. Zo tijdloos, dat het dus even duurde voordat het publiek ze oppikte. Slechts 40 man kwam naar de album release show in de Virgin Megastore in New York en de grote radiozenders lieten de singles ook links liggen. Tot Moby en zijn marketingteam de nummers lieten licenseren door films, series en commercials. Ieder nummer van de plaat was in de hele wereld ergens op televisie te horen en langs die weg werd *Play* de hitplaat waar Moby al jarenlang op wachtte. Bewegend beeld is misschien ook waar zijn emotioneel geladen muziek het best tot zijn recht komt, ook 25 jaar na dato.

LONNIE SMITH

Afro-Desia
(Mr. Bongo)
LP, CD

Wij kennen hem als Dr. Lonnie Smith, maar in 1975 had hij die doctors-titel nog niet voor zijn naam geplakt. Hoe dan ook, wij zijn erg blij met de heruitgave van deze cosmic jazz-funk klassieker van de Hammond B3 orgel-maestro. Op dit album treffen we verder de mysterieuze 'Compliments Of A Friend' aan op gitaar. Aangezien Lonnie in de jaren zestig deel uitmaakte van het kwartet van George Benson, lijkt dat een tipje van deze niet zo discrete sluier op te lichten. Waarschijnlijk moest Benson geheim blijven vanwege contractuele redenen. Maar ook de rest van de bezetting is niet verkeerd, met Ron Carter op bas, Ben Riley op drums en Joe Lovano op saxofoon. Smith borduurt met dit album verder op de soul-jazz sound van zijn klassieke Blue Note-albums, maar de nadruk ligt niet meer op strakke, diamantscherpe grooves, maar op meer meditatieve, vrij vloeiende stukken waarbij wordt geput uit elementen van Latin jazz, pop en zelfs disco. Afro-Desia bevat enkele van Smiths sterkste, meest genuanceerde composities; de fantasierijke arrangementen creëren veel ruimte voor alle spelers om zich te uiten, en ze duwen het 15 minuten durende "Spirits Free" naar meeslepende nieuwe sferen. Afro-Desia is jaren '70 jazz-funk op zijn best. (Jos van den Berg)

ALICE IN CHAINS

Jar Of Flies

(Sony Music)

LP

Toen de EP Jar Of Flies in 1994 verscheen was Alice In Chains al een gevestigde naam binnen de grunge scene. Het voorgaande album Dirt was een schot in de roos en stond bol van de klassiekers te midden van de heersende grunge periode. Het succes van de band len het album leidde echter ook tot de nodige interne spanningen. Het daarnaast ook steeds verder uit de hand lopende drugsgebruik van zanger Layne Staley maakte het opnemen van een opvolger geen sinecure. De band betrok ondanks alle strubbelingen toch de studio en nam de voornamelijk akoestische EP in een week tijd op. Jar Of Flies bevat 7 tracks en is vooral qua teksten een stuk donkerder en deprimerender dan voorgaande releases. No Excuses, I Stay Away en Don't Follow werden als singles uitgebracht en zorgden er mede voor dat Jar Of Flies de band twee Grammy awards opleverde. Ook de track Nutshell is inmiddels uitgegroeid tot een ware klassieker en een vaste waarde in de liveshows van de band. Ter ere van dit dertig jarige jubileum wordt de EP nu in een geremasterde versie opnieuw uitgebracht op vinyl. Hoewel deze heruitgave geen extra tracks bevat en geen verdere extra's is dit zeker door de geremasterde uitvoeringen een verplichte aanschaf voor de rechtgeaarde grunge liefhebber! (Emiel Schuurman)

FREDDIE GIBBS
You Only Live Twice
(News)

De hoes van You Only Live Twice is een provocerend kunstwerk op zich, een modern Renaissance-schilderij. Gibbs hangt met een lang

gewaad als een Jezusfiguur boven het gepeupel. Drie anderen, ook gestoken in gewaden, lijken gebiologeerd door het aanzicht van de profeet en besluiten dat -geheel volgens deze tijdgeest - vast te leggen op hun telefoons. Ondertussen kijken twee schaars geklede vrouwen het publiek recht in de ogen, terwijl politieagenten een man in een houdgreep houden. Dit album kwam ook in de nasleep van een schietpartij, die Gibbs en zijn entourage ternauwernood overleefde, en aantijgingen van seksueel misbruik - waarvoor hij overigens werd vrijgesproken. In de titel en de hoes laat Gibbs in een oogwenk zien dankbaar te zijn voor de twee kans die hij krijgt. Dat hij, net als Jezus, klaar is om zijn zonden onder ogen te komen. Dat doet hij in een compact half uur aan sterk geproduceerde songs, vol bass en samples, waarover hij op kenmerkende Gibbsiaanse wijze raast. Snel rappen kan hij als geen ander, maar met zijn rauwe stem weet hij toch ook zangerig goed uit de voeten te komen. Een van zijn beste soloplaten, naast natuurlijk de legendarische Piñata serie met Madlib. Eindelijk weer goed beschikbaar op vinyl! (Stef Mul)

KILO KISH
Reflections in Real Time
(PIAS)

Een debuut dat eigenlijk al even uit is, maar nu pas op vinyl verschijnt. Gek, want Kilo Kish's muziek heeft zeker een publiek.

Misschien is het haar haast filosofische benadering van haar ambacht. Zoals de titel doet vermoeden, reflecteert ze op dit album op haar persoon. Hoe behoud je een identiteit als mens en als artiest, te midden van een wereld vol afleiding, sociale druk en vooral verzadiging? Het lijkt haar redelijk goed af te gaan, want eigen is haar muziek zeker. Zachte R&B, evenveel trip hop als hip hop, dromerige synthpop en spoken word. Alles passeert de revue in wat toch een verrassend coherent geheel lijkt. Daarmee lijkt Kilo Kish de kern te raken van de moderne westerse mens. Eentje die alle informatie, alle stijlen, alle geuren en kleuren binnen

handbereik lijkt te hebben. De uitdaging ligt er echter in om in die overdaad aan mogelijkheden je eigen weg te vinden. Kilo Kish neemt je met liefde mee in die zoektocht. (Stef Mul)

OSAMU KITAJIMA
Benzaiten

De zon werpt haar gouden stralen over het water en laat de dauw op het veld glinsteren. De 50 jaar oude, maar tijdloze muziek van Benzaiten, het

debuutalbum van Japanner Osamu Kitajima, roept deze beelden op. Hij combineert progressieve en psychedelische rock met klassieke Japanse muziek en instrumenten zoals de shakuhachi. Toen hij in 1971 naar Engeland verhuisde, leerde hij de Britse folk kennen en groepen als The Beatles die inspiratie putten uit de Aziatische muziek. Een mooie wisselwerking. (Rosanne de Boer)

MUNA
Save The World
(Sony Music)

Het Amerikaanse trio MUNA brak in 2022 definitief door met het titelloze album dat werd uitgebracht op het label van Phoebe Bridgers

en hierdoor makkelijk aandacht trok. Hiervoor maakte MUNA echter ook al twee uitstekende albums, waarvan met name het in 2017 verschenen About U het goed deed. Het uit 2019 stammende tweede album van Muna Saves The World is minder bekend, maar wordt nu opnieuw uitgebracht op vinyl. Ook op Saves The World overtuigt MUNA makkelijk met aanstekelijke popsongs vol hitpotentie. Het zijn popsongs die, met name wanneer de elektronica domineert, herinnert aan de popmuziek uit de jaren 80. Het is de popmuziek zoals die in de jaren 80 werd gemaakt door de protegees van Prince, die vast graag had gewerkt met MUNA. Katie Gavin, Josette Maskin en Naomi McPherson zijn echter zeker niet blijven steken in het verleden en hebben hun songs ook voorzien van eigentijdse accenten, bijvoorbeeld in de hier en daar met de autotune vervormde zang. Saves The World is een zeer toegankelijk popalbum, maar de songs van MUNA zijn in artistiek opzicht zeker interessant. Genoeg redenen dus om het destijds wat ondergesneeuwde tweede album van MUNA alsnog op te pikken. (Erwin Zijleman)

CLASSIC JAZZ VINYL

(door: Stef Mul)

Elke maand worden er briljante jazzreleases uit het rijke verleden opnieuw beschikbaar gemaakt. En dat is maar goed ook, want de originelen zijn vaak onvindbaar of onbetaalbaar.

In al het vinylgeweld is een klein overzichtje echter geen overbodige luxe...

JOHNNY LYTLE

People & Love

Drummer en vibrafonist Lytle kende verdienstelijke successen met een goed tiental souljazz platen gedurende de jaren 60, maar piekte plotseling toen hij in 1973 een stuk meer diepte toeliet op zijn spirituele fusion plaat People & Love. Een verborgen parel, lange tijd verloren gewaand maar nu weer goed verkrijgbaar op vinyl.

DONALD BYRD

A New Perspective

De man die zijn naam op meerdere manieren eer aan deed: vogelvrij in muziek en daadwerkelijk vliegenier, die vloog naar zijn eigen gigs. De man had swag, en dit moet een van de vetste jazzhoezen aller tijden zijn. Ook muzikaal staat de plaat zijn mannetje, waarop ook Byrd een spirituele afslag nam met behulp van een koor. Cristo Redentor is een magisch hoogtepunt.

HORACE SILVER

Silver's Serenade

Een jaartje eerder dan Byrd, maar even tijdloos. Ook op Silver's Serenade aan swagger geen gebrek, want met openings- en titelnummer knalt de plaat op onwijs coole, soulvolle wijze van start. Het zou de laatste plaat zijn met zijn gevierde quintet, met o.a. Blue Mitchell, Junior Cook en Roy Brooks. Een geweldige plaat voor tot in de vroegste uurtjes.

JOE HENDERSON Power To The People (Milestone)

Hier hebben we reikhalzend naar uitgekeken, de eerste heruitgave op vinyl in meer dan 50 jaar van Joe Hendersons klassieker Power To The People uit 1969. Henderson maakte in die tijd deel uit van het sextet van Herbie Hancock, die nu op zijn beurt op dit album piano speelt. De rest van de all-star bezetting bestaat uit trompettist Mike Lawrence, bassist Ron Carter en drummer Jack DeJohnette. Het album bevat louter fantasierijke composities die het tot een hoogtepunt van de carrière van deze talentvolle muzikant maakten. Power to the People is een toepasselijke titel voor een sessie die is doordrenkt van het gevoel van urgentie en charisma dat hier te vinden is. Henderson had goed geluisterd naar de compositiemethoden van het Miles Davis-kwintet van een paar jaar geleden, in die zin dat veel van de composities hier dezelfde donkere hoeken en dubbelzinnige akkoordstructuren bevatten als die beroemde groep, en waarmee Joe afstapte van de hard-bop-formule die hij tot dan toe gehanteerd had. Bovendien spelen zowel Ron en Herbie akoestisch én elektrisch, ook nieuw op een Henderson-plaat. Voor deze heruitgave werden de originele tapes gemasterd door de vermaarde technicus Kevin Gray, geperst op 180-grams vinyl en verpakt in een fraaie klaphoes, net als de oorspronkelijke uitgave. Het geluid is dan ook fantastisch. Vooral Carter komt goed uit de verf, iedere noot is hoorbaar, maar ook de piano-sound van Hancock is prachtig. (Jos van den Berg)

ALICE COLTRANE
The Carnegie Hall Concert
(Impulse Records)
2LP, 2CD

John Coltrane was zijn tijd ver vooruit maar dat gold niet minder voor zijn vrouw Alice. Voor die stelling was al flink wat bewijsmateriaal en daar wordt nu een flinke schep bovenop gedaan met de release van niet eerder uitgegeven live-opnamen uit 1971. De harpiste en pianiste beklom het podium van de Carnegie Hall als voorvrouw van een ijzersterke formatie met onder anderen de saxiganten Pharoah Sanders en Archie Shepp. Van het publiek toen en van de luisteraar nu wordt wel wat gevraagd. Zoals open staan voor allesbehalve alledaagse muziek en focus behouden tijdens vier lange stukken muziek. De eerste twee zijn afkomstig van Alice Coltrane's eigen Journey In Satchidananda en de andere twee zijn Africa en Leo van haar man. Met een beetje oren aan je hoofd, hoor je dat er in elk geval bijzondere dingen gebeuren. Er zijn niet veel muzikanten die de harp bespelen zoals Alice Coltrane deed. Een klankenrijkdom die als in een waternal over je wordt uitgestort en die zowel kader als ritme bepaalt maar die ook bijdraagt aan de melodie en zich dan weer laat beluisteren als een solo. Invloeden komen overal vandaan. Maar bovenal lijken Alice en John Coltrane één te worden op deze plaat. (Wim Koevoet)

METALLICA

ON COLOURED VINYL

April 5, 2024

May 3, 2024

June 7, 2024

July 5, 2024

LINKIN PARK
Papercuts (Singles Collection 2000-2023)
(Warner)

2LP coloured, 2LP, CD

Linkin Park was rond de eeuwwisseling een toonaangevende band uit de nu-metalscene. Het debuutalbum uit 2000 verwierf een diamanten status in Amerika en multiplatina in vele andere landen. Ook opvolger Meteora deed het zeer goed. Zo goed zelfs dat de Amerikanen de release van hun derde studioalbum uitstelden om langer met Meteora te toeren. Van de singles van deze eerste twee releases is nu een verzamelalbum op cd en lp uitgebracht. Het geeft een mooi overzicht van de begintijd van deze rockers en laat zien waarom zij koplopers waren van het genre nu-metal dat halverwege de zero's zijn populariteit verloor. Ook Linkin Park koos vanaf het derde album voor een andere sound en liet de nu-metal steeds meer achter zich. Maar de verkoop van Hybrid Theory bleef gestaag doorgaan. Sinds de release zijn er maar liefst wereldwijd 60 miljoen exemplaren van verkocht. Linkin Park ontving een grammy-award. De groep heeft zelf ook een poosje Hybrid Theory geheten. Het zorgde bijna voor een rechtszaak omdat er al een andere band was met die naam. Dat de band voor het uitbrengen van het debuutalbum al een deal bij Warner Bros had, hielp bij het verkrijgen van bekendheid. In het eerste jaar zijn er al 4,8 miljoen exemplaren van het album verkocht. Vooral de singles In The End, Crawling en One Step Closer deden het goed. Ze ontbreken niet op de verzamelaar. Op het album staat ook een favoriet van Linkin Parks fans: QWERTY en een nog niet eerder uitgebracht lied dat in 2017 is opgenomen: Friendly Fire. (Rosanne de Boer)

SONNY ROLLINS
A Night At The Village Vanguard: The Complete Masters

In 1957 nam Sonny Rollins een opmerkelijke stap door met een trio – met bas en drums, maar zonder piano – op te gaan treden, waarvan deze live-opnames waarschijnlijk het beste resultaat zijn. Oorspronkelijk werd het uitgebracht als een enkele LP, en hier is nu het complete materiaal. We horen Rollins in topvorm, die zo vrij als een vogel door klassiekers als *Softly, As In A Morning Sunrise* en *I've Got You Under My Skin* soleert. (Louk Vanderschuren)

RÖYKSOPP
The Inevitable End

Tien jaar na het 'Onvermijdbare Einde' verschijnt dit album nu opnieuw in een luxueuze 3 elpee uitgave. Einde dien je met een fikse korrel zout te nemen; de heren zijn nog immer actief. Deze zwanenzang belichaamt hun sterke en zwakke punten. Sterk zijn de meer naar de dansvloer gerichte nummers in een aanstekelijke mix van pracht en melancholie. Ondanks bekwame gastvocalisten, is het album over het algemeen gewijd aan glanzende, bitterzoete elektronische koffietafelelektronica die te langzaam, te lang of te flauw is om de interesse gedurende de 3 LP-lengte vast te houden.

NINA SIMONE

Nina's Back

Na een verblijf in Barbados en Liberia hoopte Nina Simone in 1985 met *Nina's Back* een nieuw (en groter) publiek te bereiken. De muzikale bovenstroom van die tijd (slick production), met een hoofdrol voor het kenmerkende, kunstmatig opgepompte drumgeluid (Level 42, etc.), is prominent aanwezig op het album. In 1985 verscheen het op LP en cassette, in 1988 op CD. Nu is er een 2024 reissue, o.a. op gekleurd vinyl. Een must have voor liefhebbers en aficionados! (Fons Delemarre)

JOHN TAYLOR, NORMA WINSTONE & KENNY WHEELER
Azimuth

Azimuth is het debuutalbum van het gelijknamige trio bestaande uit het Britse duo van pianist John Taylor en zangeres Norma Winstone aangevuld

met de Canadees Kenny Wheeler op trompet en bugel, en verscheen oorspronkelijk in 1977. De drie muzikanten creëren een fascinerend mozaïek van atmosferen en waren daarin hun tijd ver vooruit. Het futuristische muzikale palet van de groep omvatte hypnotiserende, minimalistische pulspatronen, buitenaardse synthesizerklanken, collectieve improvisatie en solo-uitstapjes. Een heruitgave in ECM's *Luminessence* vinyl-serie meer dan waard. (Jos van den Berg)

VARIOUS
Harde Smart Vol. 2: Flemish & Dutch Grooves (News)

De afgelopen jaren werden we met *Hip Holland Hip: Modern Jazz In The Netherlands*, de *Funky Chicken: Belgian Grooves From The 70's* en *Utopic Cities: Progressive Jazz in Belgium* al getraakteerd op vette verzamelaars vol obscure grooves en andere collectables uit de lage landen. Op *Harde Smart* ligt de focus wat minder op jazz, al zijn de vreemde boogies op deze compilatie zeker jazzy te noemen. De professionele cratediggers No Sleep Richy, Micha Marva en Sjefke de Kok zijn in de meest stoffige bakken gedoken om de mafste Nederlandstalige parels te ontaarden. Het zijn stuk voor soulvolle, synth-heavy en zweele producties, te tegendraads voor een groot poppubliek maar te goed om vergeten te worden. Speelde deel 1 zich af in 70s, verschuift de aandacht van deel 2 zich naar de 80s. Daar horen we prachtige synthpop ballads zoals Monica Rypma's *Ik Hou Van Jou* en Bloedgroep O's *Slow Motion*, maar ook proto-hiphop op Francis Verdoodt & Herrie's Tegelliedje. (Stef Mul)

WHAM!
Fantastic! (Sony Music)

Wie had 42(!) jaar geleden kunnen verwachten dat George Michael zou uitgroeien tot een van de beste en meest gerespecteerde zangers ooit? Debuutsingle *Wham Rap!* werd nog geen grote hit maar mede door een toevalsoptreden in *Top of The Pops* met *Young Guns*, was de band daarna niet meer uit de hitlijsten weg te denken. Hun debuutalbum *Fantastic* bevat deze hits maar ook het aanstekelijke *Club Tropicana*. Een plaat die

hip hop history

In deze rubriek duiken we maandelijks in de rijke geschiedenis van een cultuur dat in haar toch korte bestaan al vele gezichten en nog meer bijzondere verhalen heeft gekend.
Dit keer...

BAHAMADIA**Kollage
(Be With)**

In een door (giftige) mannelijkheid doordrenkte hiphop scene, lijken de vrouwen vaak naast de pot te pissen. Niet alleen vallen ze nog altijd ten prooi aan verbaal geweld, ook op de podia en de grote contracten lijken ze een ongelijk gevecht aan te moeten gaan voor ruimte, respect en vooral regelmaat. Tuurlijk zijn er uitzonderingen die de regel bevestigen, zoals Queen Latifah en Lauryn Hill, maar zeker in de jaren 90 was de vrouwelijke stem een uitzondering op televisie en radio. Hoe jammer dat is, laat de cultklassieker Kollage goed horen. In en rondom Philadelphia, toen en nu gedomineerd door The Roots, maakte in de vroege jaren 90 ene Bahamadia snel naam met een heerlijk beheerste, maar daardoor enorm overtuigende flow. Cool, Calm & Collected was zelden zó van toepassing op een rapper, want in al haar rust straalde ze een ongekend zelfverzekerde kracht uit. Grootheid Guru wist al snel genoeg op en koppelde haar aan de jazzy producties van o.a. DJ Premier, Da Beatminerz en zichzelf. Wat volgde is een eendagsvlieg van jewelste, een album dat vol tijdloze boombap hits staat. In plaats van lompe braggadocio koos ze spirituele diepte, en toch klinken haar lines als zorgvuldig uitgekende suckerpunches. Dat we na Kollage weinig meer van haar hoorde, moet wel bijna komen door de onveilige omgeving die de hiphop scene was en is voor vrouwen... gelukkig hebben we nog altijd dit album als bewijs van haar kunsten! (Stef Mul)

als een echte samenwerking begon tussen George en Andrew, maar al tijdens de opnamen van het album zou blijken dat George Michael hét muzikale talent van het duo was. (Ron Bulters)

WHAM!
Make It Big!
(Sony Music)

Opvolger Make it Big uit 1984, waarop Michael de dienst uitmaakte, was dan ook een grote stap voorwaarts. Aanstekelijke singles als Wake Me Up

Before You Go-Go en Freedom bleven, net als ongecompliceerde songs als het bijna Billy Joel-achtige Heartbeat en Credit Card Baby. Maar er vond ook verdieping plaats in songs als het hypnotiserende Everything She Wants. De grootste stap voorwaarts werd echter gezet met het nummer waarmee George Michael de blauwdruk maakte voor de rest van zijn carrière: Careless Whisper zou Wham! en George Michael een plek geven in de muziekgeschiedenis. (Ron Bulters)

ELLA WASHINGTON
Ella Washington

Weer een soulzangeres die terecht aan de vergetelheid wordt ontruikt. Wat een stem! Haar hit He Called Me Baby komt nog wel eens voorbij op compilaties, maar

de plaat die ze in 1968 maakte voor Sound Stage 7 is een lastig te krijgen collector's item. Later zou ze dominee worden, maar op dit debuut bezingt ze nog op zeer meeslepende wijze, de (al dan niet beantwoorde) liefde. Een must voor liefhebbers van Candi Staton, Jean Wells en andere grote deep souldames. (Marco van Ravenhorst)

WIZ KHALIFA
Cabin Fever Trilogy (ADA)

Ah, die goede oude mixtape tijd. Gigabytes aan gratis te verkrijgen mp3's vol niet gelicenseerde samples en jolige skits. Wiz Khalifa,

een van de koningen van de stoner rap, moet zo op de ipods van talloze tieners zijn beland. Hoewel hij inmiddels al muziek had gemaakt met Snoop Dogg en ook was getekend bij Atlantic, dropte hij jaarlijks ook nog gratis cadeautje voor zijn fans. Zo ook de Cabin Fever trilogie, uitgebracht in 2011, 2012 en 2015. Wiz blinkt zoals gewoonlijk

uit in catchy gezelligheid en vanaf de heerlijk lijkige producties damp de wietlucht, een van de favoriete onderwerpen van de rapper. De bedwelmde sfeer van het maken van muziek tot in het holst van de nacht met je vrienden: dat is wat zijn mixtapes zo heerlijk weten uit te stralen. Maar vergis je niet, want met gastbijdrages van o.a. Curren\$, Juicy J en Project Pat is er ook genoeg hiphopgeschiedenis en verbale vuurkracht om te spreken van een goede plaat. De drie delen komen nu eindelijk 'officieel' uit op vinyl! (Stef Mul)

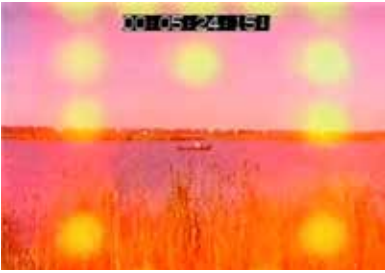

XIU XIU
La Forêt

Jamie Stewart aka XIU XIU staat in een traditie van getroubleerde Amerikaanse indie songwriters als Spencer Krug (Wolf Parade),

Conor Oberst (Bright Eyes) en Trevor Powers (Youth Lagoon). Toen La Forêt in 2005 uit kwam was XIU XIU op het hoogtepunt van haar roem. Fijn dat er nu een heruitgave op vinyl verschijnt, want het album is misschien wel de meest tegendraadse worp binnen het oeuvre van de band. Soms teder en eenzaam (openingsnummer Clover, met prachtige vibrafoonpartijen), dan weer angstaanjagend gewelddadig (Muppet Face). Met recht een cultband te noemen. (Max Majorana)

NITS **Island**

De Nederlandse popband Nits viert dit jaar hun 50e (!) verjaardag en doen dat onder andere met een uitgebreid boekwerk. Een paar jaar geleden ging hun Amsterdamse studio in vlammen, waarnaar wordt verwezen met de titel van de Tree House Fire ep, en ontdekte zanger/gitarist Henk Hofstede dat hij ongeneeslijk ziek is. Zwarte jaren, maar des te mooier is het dat de groep ons verrast met nieuwe muziek en een tour. En dus een boek. Daarin heeft Hofstede stills verzameld van al die decennia aan videoclipps die hij schoot voor zijn band. Historisch beeldmateriaal dat, zeker nadat er met de afgefikte studio ook veel andere herinneringen verloren zijn gegaan, een enorme emotionele lading krijgt. (Stef Mul)

LEO **OLDENBURGER** **Henny Vrienten**

Henny Vrienten is een van onze absolute popiconen. Niet eerder was een Nederlandse band zo populair als zijn Doe Maar. Tijdens optredens werd de band bejubeld door uitzinnige tienermeisjes en het land werd

overspoeld met merchandise. De solocarrière van Vrienten was even imposant. Daarnaast schreef hij muziek voor films, musicals en televisieprogramma's als 'Het Klokhuis' en 'Sesamstraat'. Toch hoorde je ook van de strubbelingen tussen hem en Doe Maar-genoot Ernst Jansz. Een verhaal om op te tekenen, waarvoor Leo Oldenburger hem in 2022 benaderde. Datzelfde jaar ging Vrienten

te vroeg heen. Daarom heeft Oldenburger collega-muzikanten naar hun ervaringen met hem gevraagd, onder wie Jansz, Frank Boeijen, Henk Hofstede en Boudewijn de Groot. Zo lees je op meeslepende wijze het verhaal van de componist, muzikant en tekstdichter, uit de ogen van de mensen die dicht bij hem waren. (Stef Mul)

JAN
VOLLAARD
El Pea - De
Magie van de
Labelcompilatie
Muziekjournalist Jan Vollaard, die vele platen en artiesten beschreef voor OOR, NRC en de Varagids, heeft een

oplossing voor iedereen die de alle reissues van tegenwoordig ook zo duur vinden: de ondergewaardeerde labelcompilaties. "Een labelcompilatie is de etalage van een artiestenstal waar de platenmaatschappij trots op was. Labelcompilaties laten je afdalen in de kelder van de pophistorie, om boven te komen met het geluid van de toekomst," aldus Jan Vollaard. Zorgvuldig gecureerde verzamelaars vol met obscure hitjes zijn tegenwoordig veel te vinden, maar dit type verzamelaar lijkt toch een beetje het ondergeschoven kindje van de industrie te zijn. En daarom ook die ouderwets lage prijzen! Van Island en Blue Note tot Def Jam in het nu, El Pea is een rijk vormgegeven, verdiepende blik op een uithoek van de vinylwereld! (Stef Mul)

SOUND TRACKS

SOUNDTRACKS: WAXWORK RECORDS

Al vanaf het prille begin van bewegend beeld, speelde muziek een cruciale rol. Sterker nog, voordat dialoog kon worden opgenomen, werden de emoties voor je uitgedrukt door een liveorkest. Soundtracks komen nu in alle vormen die een mens zich maar kan voorstellen en dragen meer dan eens bij aan het succes van een film (of game!). Wij lichten twee nieuwe parels voor jullie uit. (Door: Stef Mul)

JERSKIN FENDRIX

Poor Things

Regisseur Yorgos Lanthimos is één van de vreemdste eenden in de filmvijver. Soms gitzwart en gortdroog, dan weer wonderlijk fantasierijk. Zijn meest recente rariteitenkabinet, *Poor Things*, hijlt over na dat tweede. De film hingelde niet voor niets een Oscar voor beste productiedesign, kostuum én make-up en haardracht binnen. Bij zo'n vindingrijk verhaal, zich afspelend in een imaginaire, speculatieve steampunk wereld, hoort natuurlijk een even prikkelende score. Daarvoor besloot hij voor het eerst samen te werken met een componist die speciaal voor hem componeerde. Jerskin Fendrix – bekend van zijn werk met *Black Midi* en *Black Country, New Road* – heeft het perfecte klankpalet weten te koppelen aan de biomechanische beleveniswereld van de hoofdpersonages in de film. Vervormde piano's en synths, stemmeffecten en ademende instrumenten – zoals een pijporgel – voeren de boventoon. Een speelse soundtrack voor een van de beste films van de laatste jaren!

STEPHEN BARTON & GORDY HAAB

Star Wars: Jedi Survivor

Als er één soundtrack in het geheugen gegrift staat van de mensheid, is het wel John Williams' *Star Wars Main Theme*. Talloze covers werden er sindsdien gemaakt, van *Star Wars* dub plates tot kekke disco knallers voor in de club. Net zoals het Disney nu eigenlijk niet echt lukt is om de kwaliteit en grandeur van de oude trilogie te benaderen, moet het voor de componisten dan ook als een onmogelijke taak voelen om iets te creëren dat tegelijkertijd eer doet aan het origineel, maar ook op zichzelf kan staan. Met zijn werk voor *Star Trek: Picard* bewees Stephen Barton echter al met deze druk om te kunnen gaan; met Gordy Haab flikt hij nu hetzelfde voor die andere ruimtegigant. Fans van de oude films herkennen de plotselinge krachtige uitspattingen van de hoornsectie en de emotionele melodielijnen. Dat alles wordt prachtig gepresenteerd: twee gekleurde platen, een gatefold hoes en een uitgebreid boekwerk!

FILMS

NOLAN'S NOODKREET

Christopher Nolan vroeg ons vorig jaar allemaal het absolute kwaad dat de streamingdiensten zijn te bestrijden door nog steeds (of weer!) je favoriete films aan te schaffen op DVD en Blu-Ray! Dus, in navolging van Nolan's noodoproep, delen wij hier maandelijks onze tips voor in de DVD-speler..

TÖRU MURAKAWA'S GAME TRILOGY (1978 - 1979)

Drie Japanse neo-noirs met Yūsaku Matsuda als misschien-niet-zo-likeable antiheld.

Je volgt de avonturen van een huurmoordenaar, die in de ene film een kidnapping moet veredelen en in een andere tegenover een andere ervaren rot in

het moordenaarsvak komt te staan. Sommigen zouden zeggen dat het met ieder deel iets beter wordt. Kijk alleen al voor de jazz soundtrack, die bij het dromerige laatste deel steeds vrijer wordt!

YAKUZA GRAVEYARD (1976)

Een waanzinnige film van Kinji Fukasaku, misschien wel de meest gitzwarte uit zijn toch al duistere oeuvre waartoe ook Battle Royale behoort. Een detective ontdekt dat de politie waarvoor hij werkt hele nauwe banden heeft met

de Yakuza en komt voor een paar zware keuzes te staan. Rauw, groezelig, vol rook, drank en psychedelische rock.

ONAFHANKELIJKE FILMJOURNALISTIEK SINDS 1981

filmkrant

ELKE MAAND IN DE BUS?
ALLE NIEUWE FILMS, INTERVIEWS,
OPINIES & ACHTERGRONDEN PLUS
OP FILMKRANT.NL FILMNIEUWS,
FILMAGENDA, VIDEO-ESSAYS
EN MEER

WORD ABONNEE!
STORT € 46 OF MEER OP REKENING
NL28 IN68 0005 3933 95 TNV
STICHTING FUURLAND, AMSTERDAM
OVV 'NIEUWE ABONNEE MANIA'
& ADRESGEGEVENS

ASPHALT CITY

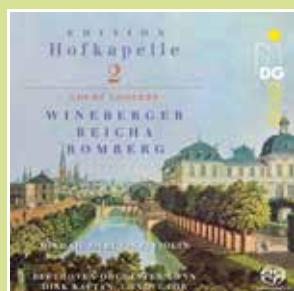
TOKYO DRIFTER (1966)

Nog een yakuzafilm, eentje die nog verder is ondergedompeld in het surrealisme dat je veel zag in de Japanse films uit de jaren 60. Koortsachtig geknipt, fantastische production design, bizarre soundtrack

en onnavolgbaar verhaal. Een film die je moet ervaren, maar niet per se moet willen begrijpen. Zo ver ik weet niet de spirituele voorloper van Fast & Furious: Tokyo Drift.

Niet alle nieuw uitgebrachte cd's leiden tot stukjes die er over geschreven worden. Dit heeft onder andere te maken met de beperkte ruimte die beschikbaar is in het magazine. Soms is dat jammer want er worden albums uitgebracht, die eigenlijk wel wat meer aandacht verdienen. Zo is er een album van André Henrich met 17e-eeuwse luitmuziek van Jacque Bittner of het Te Deum van Lully door Les Epopées van Stéphane Fuget. Of 18e-eeuwse hofmuziek met werken van Reicha, Romberg en Wineberger door het Beethoven Orchester Bonn. Maar ook mooie 21e-eeuwse muziek, gedirigeerd door de componisten zelf: La sagrada familia symphony van Richard Blackford of de 6 symfonieën van George Lloyd. Busoni's soloconcerten staat in de aandacht van violiste Francesca Deago en van pianist David Lively. Pianist Marek Kozák speelt 'vergeten' pianoconcerten van Kovařovic, Kapralova en Bořkovec. En voor vrolijke, aanstekelijke en swingende pianomuziek van de dames Dring, Howell en Harrison is het album Danza Gaya met pianisten Simon Callaghan en Hiroaki Takenouchi niet te versmaden. (Peter Simmers)

KATIA EN MARIELLE LABÈQUE Glass Cocteau Trilogie

De pianospelende zussen Katia en Marielle Labèque hebben een bijzondere band met componist Philip Glass. In 2015 droeg hij al een dubbel pianoconcert aan ze op en vier jaar geleden namen ze voor DGG een bewerking voor twee piano's op van Glass' Les Enfants Terribles, naar de roman van Jean Cocteau, aangevuld met de études nummer 17 en 20. Diezelfde Cocteau, maar dan diens films, inspireerde Glass tot nog twee stukken, Orphée en La Belle et la Bête, en die staan nu als drieluik op deze cd. De zussen spelen al sinds 1968 (!) samen en dat vertaalt zich in subliem en subtiel samenspel, met een ongelooflijk gevoel voor de fijnere nuances van deze drie werken van de latere Glass, die zich meer en meer losmaakte van de rigiditeit die het vroege minimalisme kenmerkt. (Enno de Witt)

ANTWERP SYMPHONY ORCHESTRA

Peter Benoit – Heaven and hell

Vijf uur prachtige koormuziek in een doosje: daarmee brengt brengt het

Antwerp Symphony Orchestra een terecht en passend eerbetoon aan Peter Benoit (1834-1901), de geestelijke vader van de Vlaamse muziek. De man van wie wordt gezegd dat hij zijn volk leerde zingen en die een groot strijder was voor Vlaams muziekonderwijs en de Vlaamse cultuur. Op vijf cd's zijn live-opnamen te horen van concerten in Utrecht (2022) en Antwerpen (2015, 16, 17 en 22). Onder leiding van dirigenten Jac van Steen, Bart van Reyn, Jan Willem de Vriend, Martyn Brabbins en Edo de Waart spelen het Antwerp Symphony Orchestra en zingen diverse koren en solisten een viertal van Benoits werken. Waarbij de beide oratoria 'De oorlog' en 'Lucifer' met hun thematiek actuelere zijn dan ooit: een ecologische waarschuwing, het gevaar van een dominante technologie en de strijd van goed en kwaad. Het geheel is voorzien van een goede toelichting, waarbij de teksten via een QR-code op te halen zijn. (Peter Simmers)

RAGAZZE QUARTET
But not my soul – Price, Dvořák
en Giddens

Kort door de bocht was de Tsjech Antonín Dvořák de componist die een brug sloeg tussen de oude en de nieuwe wereld. Over de laatste schreef hij zijn wereldberoemde symfonie. Het Ragazze Quartet, dat weinig verrassend geheel uit jonge vrouwen bestaat, nam hem als ankerpunt voor het presenteren van twee minder bekende Amerikaanse componisten. Van Dvořák spelen ze het 'Amerikaanse' strijkkwartet opus 96 uit 1893, toen de componist in de States woonde en werkte. Het koppelt een weemoedig verlangen naar het vaderland aan een moderne levendigheid, die de dames op voortreffelijke manier weergeven. Van een generatie later is het tweede strijkkwartet van Florence Price uit 1935, zeker voor die tijd een opvallend romantisch en traditioneel werk. Veel jonger, want geboren in 1977, is de componiste Rhiannon Giddens, die zich nadrukkelijk buiten de klassieke traditie opstelt, zoals goed te horen is in haar At The Purchaser's Option, waarin de Amerikaanse folktraditie – en om de cirkel rond te maken dus ook de volksmuziek van de oude wereld – duidelijk doorklinkt. (Enno de Witt)

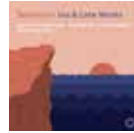
LITHUANIAN STATE SYMPHONY
ORCHESTRA
Fridrich Bruk – Orchestral music,
Vol. 5

Toccata Classics legt een mooi overzicht aan met de eerste cd opnamen van orkestrale werken van Bruk. Nee, dat is niet een populaire afkorting van Bruckner: het betreft de Finse componist Fridrich Bruk. Hij werd geboren in Oekraïne, woont sinds 1974 in Finland en is niet lang daarna Fins staatsburger geworden. Met de cd-vastlegging is men inmiddels bij Volume 5, met daarop de symfonieën 13 en 14, gewijd aan respectievelijk de schilder Malevich en het schilderij 'De schreeuw' van Edvard Munch. De symfonieën zijn niet op nummervolgorde uitgebracht; de volumes 1 t/m 4 bevatten de symfonieën 15 t/m 23, waaronder nummer 21 'In memory of Anne Frank'. Bruk is een symfonische laatbloeiër. Hij schreef zijn eerste symfonie op zijn 61e. Bruk's werken hebben veelal een verhalend karakter; de thema's betreffen zaken die hem persoonlijk raken. In het bijgevoegde boekje zit een uitgebreide toelichting over beide werken zodat je optimaal kunt genieten van hedendaagse composities met een eigen stijl en klankkleur. (Peter Simmers)

ORCHESTRE DE PARIS - KLAUS
MÄKELÄ
Stravinsky & Debussy

Het mag een wereldwonder op zichzelf genoemd worden. De 'slechts' 28 jarige Klaus Mäkelä is nu al een wandelende legende en staat op de bok bij de belangrijkste en meest toonaangevende orkesten ter wereld. Bij het Nederlandse Concertgebouw Orkest is hij vanaf 2027 de chef-dirigent maar hij maakt nu al de dienst uit bij het Orchestre de Paris. Zijn uitvoeringen worden geroemd vanwege de warme klankkleuren, de speelsheid en de frisse interpretaties en de zalen waar hij optreedt zijn standaard uitverkocht. Orkesten voelen zich op hun gemak bij deze jonge meester en dat spat ervan af. Zo ook op deze uitvoeringen van Stravinsky's Pétouchka en Debussy's Jeux. De lucht, die Mäkelä zijn orkest geeft met zijn dirigeren, vertaalt zich in hemelse klanken. (Luc van Gaans)

AKADEMIE FÜR ALTE MUSIK
BERLIN - BERNHARD FORCK
Georg Philipp Telemann – Ino &
Late works

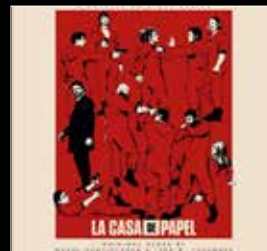
De Duitse Georg Philipp Telemann, die leefde van 1681 tot 1767, staat bekend als vermoedelijk de meest productieve componist in de geschiedenis. Hij heeft meer dan 3000 composities op zijn naam staan en hij schreef meer noten dan Bach en Händel samen. De werken die op deze cd zijn samengebracht en uitgevoerd door de Akademie für Alte Musik Berlin zijn dan ook niet meer dan een hele kleine greep uit diens oeuvre, maar tegelijkertijd wel heel bijzonder. Niet lang nadat de ouverture werd uitgevonden door Lully omarmde Telemann dit type compositie en schreef Overture in D majeur. Die is op deze cd in volle glorie te horen. Daarnaast horen we de prachtige sopraan Christina Landshamer op enkele van Telemanns recitatieven. En dat alles in een adembenemende geluidskwaliteit. Genieten! (Luc van Gaans)

BINNENKORTBINNEN

19 april Pearl Jam - Dark Matter
Tricklebolt - Honey From The Sky
Orbital - Orbital
Brainstory - Sounds Good
Taylor Swift - The Tortured Poets Department
Hozier - Wasteland, Baby! (5th Anniversary Edition)
Dool - The Shape Of Fluidity
Bruce Springsteen - Best Of Bruce Springsteen
Blue Lab Beats - Blue Eclipse
Chanel Beads - Your Day Will Come
Paraorchestra - Death Songbook
Glen Campbell - Glen Campbell Duets, Ghost On The Canvas Sessions
T Bone Burnett - The Other Side
The Teskey Brothers - The Circle Session
Brian Eno - Eno
Seafood Sam - Standing on Giant Shoulders

26 april Manel Santisteban & Ivan M. Lacámara - La Casa De Papel
Charley Crockett - \$10 Cowboy
Laufey - Bewitched: The Goddess Edition
St. Vincent - All Born Screaming
Yosa Peit - Get Buster
Pet Shop Boys - Nonetheless
Fat White Family - Forgiveness Is Yours
Justice - Hyperdrama
Jess Glynne - Jess
Iron & Wine - Light Verse
Corridor - Mimi
Luke Hemmings - Boy

3 mei Nourished By Time - Catching Chickens
Sia - Reasonable Woman
The Gathering - Always (30th Anniversary)
Hana Vu - Romanticism
Mdou Moctar - Funeral For Justice
Kamasi Washington - Fearless Movement
Dua Lipa - Radical Optimism
Jessica Pratt - Here In The Pitch
Vanishing Twin - The Age Of Immunology
Ilse DeLange - Tainted

10 mei Jordan Rakei - The Loop
Yaya Bey - Ten Fold
Pokey Lafarge - Rhumba Country
Kings Of Leon - Can We Please Have Fun
Incubus - Morning View XXIII
Angus & Julia Stone - Cape Forestier
Arab Strap - I'm Totally Fine With It
Prins S. En De Geit - Partijtje

BESTEL NU IN EEN VAN ONZE WEBWINKELS

NO RISK DISC

ADRIANNE LENKER
Bright Future

GRAND CRU

THE BLACK KEYS
Ohio Players

COMPACT DISK DUMMIES
The Signal

LUISTER TRIPS

JULIA HOLTER
Something In The Room
She Moves

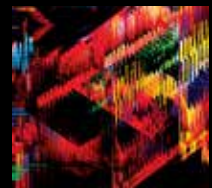
THE MESSTHETICS
AND J. B. LEWIS
The Messthetics and J. B. L.

NIA ARCHIVES
Silence Is Loud

FABIANA PALLADINO
Fabiana Palladino

RIDE
Interplay

SCHOOLBOY Q
Blue Lips

THEE SINSEERS
Sinseerly Yours

WAXAHATCHEE
Tigers Blood

21 SAVAGE
American Dream

20 APRIL 2024

RECORDSTOREDAY.NL **RS**

WITHIN TEMPTATION

Ambassadeur van Record Store Day 2024!

De symfonische metalgiganten zijn een van de weinige consistente muzikale exportproducten uit ons kikkerlandje. Met meer dan vier miljoen verkochte albums in een tijdspanne van ruim twintig jaar zijn ze een belangrijke bron van inkomsten voor de lokale platenwinkels. Daarom is het extra tof dat ze de muzikkliefhebbers en platenboeren op Record Store Day willen trakteren op een cadeautje. Want de ambassadeur trakteert!

ACTIE

Gratis EP voor de
eerste kopers.

op = op

Dat betekent dat bezoekers van de Record Store Day kans maken op een **speciale 12" met daarop vier nummers**. Deze zijn opgenomen tijdens een akoestische sessie in de Haarlemse Artone Studio. Waar Within Temptation normaal natuurlijk uitblinkt in een grotesk geluid, is het een ervaring op zich om de stem van Sharon den Adel in zo een intieme setting te horen. Overigens is de studio gelegen in het grotere Record Industry pand dat is uitgegroeid tot een van de grootste vinylperserijen van Europa. In alles een heerlijke productie voor de liefhebbers van vinyl, dus! Er zijn er ruim 5000 gedrukt en extra een duizendtal als deluxe digipak CD-uitgave. Dus, zoals alles tijdens Record Store Day, geldt het eeuwen oude credo: wie het eerst komt, wie het eerst maakt.

RECORD STORE DAY HOOGTEPUNTEN

De dag waarop de platenzaken zichzelf even lekker in het zonnetje mogen zetten breekt weer aan. Daarbij horen natuurlijk weer een hele waslijst aan nieuwe platen en reissues die op 20 april in de winkels verschijnen. Onze schrijver Jurgen pikte een aantal hoogtepunten voor jullie eruit!

Faces – The BBC Sessions Recordings

Opgenomen in de periode 1971 tot 1973 hebben we een aantal nummers van de Faces in de BBC studio al gehoord op de Five Guys Walk Into A Bar Box. Heerlijk echter om deze nu als volwaardig album te horen, juist omdat de Faces live op hun best waren. Met Love In Vain en It's All Over Now laat Ronnie Wood al een voorproefje horen van zijn latere baan in de Rolling Stones.

David Bowie – Waiting For The Sky

De Ziggy Stardust LP van David Bowie, één van de vele hoogtepunten van 's mans carrière, kwam natuurlijk niet uit de lucht vallen. Sterker nog, het originele idee voor het album zat iets anders in elkaar. Die versie krijgen we nu als volwaardige LP voorgeschoteld, met een andere tracklisting en maar liefst vier nummers die de definitieve versie niet haalden, maar later als B-kantje opdoken. Verassend genoeg zijn dat onder andere Round And Round, origineel van Chuck Berry, en Jacques Brel's Amsterdam. Ook nog gestoken in een prachtige niet eerder geziene hoes.

De La Soul – Live At Tramps, NYC, 1996

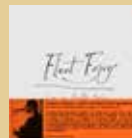
Al sinds hun debuut 3 Feet High And Rising had De La Soul een uniek geluid binnen de Hip Hop scene. Hoewel niet minder diep, kwam hun boodschap wat laagdrempeliger binnen bij de gemiddelde luisteraar. Live wisten ze ook van wanten, getuige het eerder alleen op CD verkrijgbare Live At Tramps. Met een jonge Mos Def als gastrapper in Stakes Is High en een duet met de Jungle Brothers een uniek document.

Dream Syndicate - Sketches For The Days of Wine and Roses

Hoewel ze commercieel zelden een flinke deuk hebben geslagen is de reputatie van The Dream Syndicate

door de jaren heen alleen maar gegroeid. De pioniers van de Paisley underground, zeg maar de Californische gitaarscene die tegenwicht moest bieden aan het jaren tachtig synth geweld, brachten hun eerste volle LP uit in 1982, waarvan dit de demo's zijn. Titels als Is It Rolling, Bob en Outside The Dream Syndicate verraden een hoog jam gehalte, maar met de jonge honden energie die ze meenemen is dat geen enkel probleem en zal het de reputatie alleen nog maar doen versterken.

Fleet Foxes - Live on Boston Harbor

Met 5 Lp's in 16 jaar zijn de Fleet Foxes geen enorm productieve band, toch is het bijzonder prettig dat we hier een driedubbel LP voorgeschoteld krijgen met een fraai live uitgevoerd carrière overzicht. Opgenomen in 2022 weten de studio perfectionisten ook live te overtuigen en komen alle favorieten langs, van White Winter Hymnal tot Helplessness Blues.

The Kik - Decap Orgel 'Marise' speelt Bal Populaire!

Het nieuwe album Bal Populaire verraad een grote liefde voor het levenslied, en wat past perfect bij het levenslied? Precies, een draaiorgel. En dus heeft The Kik het album in een ponskaart gezet en deze door origineel Decap orgel gehaald, het befaamde Antwerpse merk, ooit in 1902 gestart door Pater Familias Alois. Deze staan bekend om hun uitgebreide instrumentarium, wat allemaal in de kast is gepropt, en dus wordt het toch al zeer luisterwaardige album van een welkome extra dimensie voorzien. Met een bonusnummer, wat natuurlijk Rotterdam heet.

Nas - Illmatic: Remixes & Rarities

Het overrompelende debuut Illmatic van Nas uit 1994 heeft volkomen terecht de klassieker status bereikt, en een dertigjarig jubileum is dus op

20 APRIL 2024

zijn plaats. Dat gebeurt middels een verzameling van rarities en remixes uit dezelfde tijd, nu allemaal verzameld in een hoes die perfect past naast het origineel. Waar op het origineel de nadruk ligt op zijn teksten, liggen hier de beats op de voorgrond, maar ook die benadrukken dat Illmatic inderdaad één van de beste hiphopalbums ooit is.

Orchestral Manoeuvres In The Dark – Junk Culture

Hoewel OMD al in 1981 doorbrak met Maid Of Orleans, is het vooral Junk Culture uit 1984 die in het geheugen is blijven hangen. En met de revival van de jaren tachtig sound is het niet meer dan logisch om even terug te kijken op de originele voorlopers. Deze dubbelaar vervangt een aantal songs door de verlengde 12" versie en voegt ook nog een aantal demo's toe, zodat deze uitstekend naast de originele LP past, die natuurlijk nog prominent in de verzameling stond.

Parliament – Osmium

Het debuut van Parliament komt uit 1970, maar daarvoor hadden George Clinton en zijn vrienden al een beetje naam gemaakt als The Parliaments. Deze baanbrekende LP bleek achteraf de perfecte brug tussen die classic soul en de latere P-Funk. Het origineel stond al vol met alleen klassiekers, nu ook nog aangevuld met B-kantjes en rarities tot een dubbelaar. En toch één van de weinige soul/funk LP's met een steel gitaar en een doedelzak.

The Verve – No Come Down

Deze verzameling B-kantjes en rariteiten zag het levenslicht al in 1994, dus nog voor de grote doorbraak van Urban Hymns, en het geduld wordt beloond nu we na slechts dertig jaar een vinyl release voorgeschoteld krijgen. Met akoestische versies van Make It Til Monday en Butterfly en een intense versie

van Gravity Grave opgenomen op de band's eerste Glastonbury optreden. Daarnaast vooral outtakes van het debuut A Storm In Heaven.

Wally Tax – Trunkfull Of Memories

In 2024 komt een grote campagne op gang om de herinnering aan Wally Tax opnieuw leven in te blazen. Een uitstekend initiatief, met als einddoel een standbeeld van Tax, ongetwijfeld in zijn geliefde Amsterdam. Deze LP is het begin van nog veel meer moois, en komt uit het archief welke na zijn dood is veilig gesteld door Anne Klomp, vriend en fan. Hierna volgen nog een tweede deel en een tributeavond. Een terecht eerbetoon aan één van onze grootste muzikanten.

Within Temptation – The Artone Sessions

Meestal is de ambassadeur van RSD zo vrijgevig om een gratis singletje mee te geven aan de vroege vogels, maar Within Temptation pakt wel erg goed uit! Vier nummers dit keer op een 12" of CD (naar keuze). Direct To Disc, dus zeg maar live, opgenomen onder het toezien oog van diverse platenzaak eigenaren. Zoals gewoonlijk spat de energie ervan af, wat in een historische omgeving als de Artone studio ook eigenlijk niet anders kan. Dus op tijd uit bed!

Cannonball Adderley – Burnin' In Bordeaux: Live in France 1969 / Poppin' In Paris: Live At L'Olympia 1972

Ook mooie jazz natuurlijk op RSD dit jaar, en maar liefst twee dubbel LP's van saxofon gigant Cannonball Adderley. Beide niet eerder officieel uitgebracht maar al jaren roulerend op de aloude bootleg cassettes. Met onder andere Nat Adderley en George Duke in de band laat dit alleen maar horen waarom Adderley zo hoog aangeschreven staat. Met uitgebreide interviews en foto's twee releases die recht doen aan de man.

Kijk op [recordstoreday.nl](https://www.recordstoreday.nl) voor meer info!

ROCKWERCHTER

4 July - 7 July Festivalpark Werchter Belgium **RIM 2024**

04
JULY

main stage LENNY KRAVITZ
GRETA VAN FLEET • DROPKICK MURPHYS • PARKWAY DRIVE
THE HIVES • THE GASLIGHT ANTHEM • STONE
the hurn JANE'S ADDICTION • PJ HARVEY • BLACK PUMAS • MEUTE
EEFJE DE VISSER • JALEN NGONDA
klubb THE STREETS • NATHANIEL RATELIFF & THE NIGHT SWEATS
SLOWDIVE • JOHNNY MARR • BOMBAY BICYCLE CLUB
THE CAT EMPIRE
stage THE SNUTS • THE CLOCKWORKS • DEHD • ALICE MERTON • KINGFISHR
THE SOUTHERN RIVER BAND

05
JULY

main stage MÅNESKIN
SUM 41 • YUNGBLUD • TOM ODELL • SIMPLE PLAN
THE BEACHES • FRANK CARTER & THE RATTLESNAKES
the hurn SNOW PATROL • dEUS • BAD OMENS • GARY CLARK JR.
SLEAFORD MODS • LOVERMAN
klubb JAMES ARTHUR • TOM MORELLO • ARCHIVE • GLINTS
DECLAN MCKENNA • KNEECAP
stage AGAINST THE CURRENT • NECK DEEP • THE ARMED • HOT MULLIGAN
THE RUMJACKS • SPRINTS

06
JULY

main stage DUA LIPA
KHRUANGBIN • AVRIL LAVIGNE • NOTHING BUT THIEVES
THE KOOKS • BRIHANG • EQUAL IDIOTS
the hurn ROISIN MURPHY • THE BLAZE • JANELLE MONÁE • JESSIE WARE
THE LAST DINNER PARTY • NO GUIDNCE
klubb BENJAMIN CLEMENTINE • MARC REBILLET • ARLO PARKS
CIAN DUCROT • J. BERNARDT • NONAME
stage PRINS S. EN DE GEIT • PALAYE ROYALE • BOB VYLAN
PSYCHEDELIC PORN CRUMPETS • DEADLETTER • PEUK

07
JULY

main stage FOO FIGHTERS
ROYAL BLOOD • PRETENDERS • IDLES • THE BREEDERS
BRUTUS • BLUAI
the hurn JUNGLE • MICHAEL KIWANUKA • SAMPHA • FROUKJE
WHISPERING SONS • ISAAC ROUX
klubb PARCELS • ZARA LARSSON • LOYLE CARNER
LAUREN SPENCER SMITH • LAWRENCE • MATT MALTESE
stage HIGH VIS • SKINDRED • SOCCER MOMMY • SCOWL • HOTWAX • ISE

INFO rockwerchter.be

TICKETS ticketmaster.be

20 APRIL 2024

RECORDSTOREDAY.NL **RSD**

EXCLUSIVES

Concerto & Plato

Khruangbin
A LA SALA

LP €34,99

2LP 44,99

Linkin Park

Papercuts (Singles Collection 2000-2023)

LP 29,99

Cigarettes After Sex

Xs

LP 34,99

Kings of Leon

Can We Please Have Fun

2LP 32,99

Pete Rock & CL Smooth

Main Ingredient

LP 34,99

Black Keys

Ohio Players

2LP 32,99

Pete Rock & CL Smooth

Mecca & The Soul Brother

Bestel op [platomania.nl](https://www.platomania.nl)

A photograph of a woman with long blonde hair singing into a microphone on stage. She is wearing a dark, textured jacket and has her eyes closed. In the background, a man with curly hair and glasses is playing a red guitar. The stage is lit with blue and green spotlights.

HIQPY

RSD talent van 2024

TYPHOON NEEMT RSD OVER

(Door: Jurgen Vreugdenhil)

Op RSD 2024 zijn er weer veel mooÿig van Typhoon. Vorig jaar al een digitale release, en nu op een prachtige vinyl plaat. Wat betekenen platenzaken en vinyl LP's eigenlijk voor Typhoon? We vragen het hem zelf...

De eerste kopers van Typhoon's RSD release krijgen er een gratis slipmat bij! Alleen bij onze winkels en zolang de voorraad strekt."

Hallo Glenn, je hebt een mooie release deze Record Store Day, de vinyl versie van je laatste release Twintig, waarom heb je deze dag gekozen voor de release?

Ik ben al eerder ambassadeur geweest van RSD, ik vind het altijd een bijzondere dag, een viering van de muziek. En ik hou erg om een fysiek product in handen te hebben. En dan kies ik ook altijd graag voor vinyl. In samenwerking met mijn vaste ontwerper Jay Sunsmith hebben we er echt iets moois van gemaakt. Eigenlijk een kadootje voor mezelf én voor de luisteraar.

Heb je iets met platenzaken?

Echt wel! Ik kom er vanaf jongs af aan. In Zwolle hebben we een paar mooie zaken, waar ik tot op de dag van vandaag graag kom. Ik kan er uren doorbrengen. Ik kan me nog een roadtrip naar Berlijn herinneren ergens in 2009, samen met twee vrienden uit de hiphop scene, hele dagen waren we aan het crate diggen. Op zoek naar samples en gewoon mooie muziek. Ik was afgelopen maand in New York, waar je natuurlijk ook uren kan doorbrengen in allerlei mooie platenzaken. Heerlijk. Het is ook altijd leuk om tips te krijgen, en weer nieuwe dingen te ontdekken.

Als ik naar jouw muziek luister laat je je ook niet beperken in je muzikale smaak.

Genres boeien me echt niets, maar Sound Is Everything. Ik vind het echt belangrijk dat het goed klinkt. Ik hou van Flamenco, waarin de galm altijd behoorlijk is. Ik vond in New York opeens een Flamenco plaat met een hele droge gitaarsound, dat boeit me dan mateloos. Dat is ook de reden dat ik er voor kies om bijvoorbeeld Twintig op 180 grams vinyl uit te brengen. Zie het als een medicijn, muziek is mijn medicijn en het moet dus perfect opgediend worden.

Je werkt ook op dit album samen met mensen uit de hiphop scene als Freez en Ray Fuego, maar ook met Frank Boeijen. Hoe kwam ook die muziek tot je?

Ik ben niet persé met zijn muziek opgegroeid, ik kende natuurlijk wel zijn bekendste nummers. Tijdens Vrienden Van Amstel zag ik hem live en er gebeurde echt wat met me. Ik realiseerde me dat hij net zo'n verhalenverteller is als ik. Grenzen

vallen dan weg, het gaat om waarachtigheid. Ik ben van nature al nieuwsgierig dus ging ik naar hem luisteren en op onderzoek uit. We bleken ook allebei meegewerkt te hebben aan dezelfde LP van Liesbeth List. En zijn verhalen zijn geweldig, wat mij betreft is hij hiphop, hahaha.

Je luistert veel, wordt je nog verrast door nieuwe muziek?

Wat ik lastig vind is de aandacht te geven aan nieuwe dingen, daar wil ik tijd voor maken. De nieuwe van Kanye West en Ty Dolla Sign, Vultures, heb ik bijvoorbeeld nog steeds niet goed kunnen luisteren. Er komt elke dag nog echt goede muziek uit, je moet daar tijd en aandacht aan geven.

Vind je het concept van een album nog steeds belangrijk? Veel luisteraars kiezen hun eigen playlist...

Je creëert met een album een verhaal met verschillende lagen, verschillende afleveringen als het ware. Dat blijft iets moois, ik wijk daar niet vanaf omdat iets anders nu misschien gangbaar is. Twintig is misschien iets minder een verhaal dan Lichthuis, wat voor mij echt een groot album was. Maar ook dan moet het echt wel een kop en een staart hebben. Tegelijkertijd moeten de singles op zichzelf kunnen staan, dat is de balans die je zoekt.

Over in balans gesproken, volgens mij ben je dat zelf ook...

Ik heb even de gedachte gehad dat het misschien wel mooi is geweest. Ik kan gewoon terugkijken op een mooie muzikale carrière. Ik heb toen ook Het Eind geschreven, het openingsnummer van Twintig. Maar juist toen kwam ik erachter dat ik zo van muziek hou en ik vind het zo fantastisch om te delen, ik wil dit gewoon blijven doen. Ik ben daar ook echt dankbaar voor. In mei doen we een tour langs wat kleinere zaaltjes. Niet omdat ik niet van grotere zalen houd, maar ik ben in de gelukkige positie dat ik beide kan doen. Af en toe groots en af en toe klein, met meer ruimte voor improvisatie.

Waar ben je te vinden op Record Store Day?

Ik ga lekker in Concerto en natuurlijk in Plato Zwolle spelen, ontzettend veel zin in!

Concerto Amsterdam

11:00 Leah Rye

12:00 Brass Rave Unit

13:00 Typhoon

14:00 Meis

15:00 Van Dik Hout

16:00 Hiqpy

17:00 M. Lucky

18:00 WIES

Plato Groningen

12:00 Moonloops

13:00 Amonia Caramel

16:00 Historian

17:00 Timo de Jong

Plato Utrecht

12:00 Ziggy Splint

13:30 Föhns

15:00 Donna Blue

17:00 Coco Cocaine

LIVE IN ONZE WINKELS

Kijk op platomania.nl/record-store-day.nl voor de laatste info!

Plato Zwolle

- 11:00 The Maureens
- 12:30 Astronaut
- 13:30 Bernard Hering
- 14:15 Dusty Stray
- 15:00 Matt Perriment
- 16:00 Hiigo
- 17:00 Typhoon

Plato Deventer

- 11:00 Money & The Man
- 12:00 Jaydees
- 13:00 Prize Collect
- 14:00 Jesperjesper
- 16:00 Astronaut
- 17:00 Youth Reserve

Plato Leiden

- 11:30 Aidan & The Wild + D. Ducrot
- 13:00 L. Kruger & The Lost Boys
- 15:00 Magnetic Spacemen
- 17:00 Texoprint
- 19:00 Half Cab

Mansion 24/Plato Apeldoorn

- 11:00 Jesperjesper
- 12:00 De Baron
- 13:00 Matt Perriment
- 14:00 Astronaut
- 15:00 Jaydees
- 16:00 Prize Collect
- 17:00 Dusty Stray
- 18:00 Hiigo

De Waterput

- 10:00 The Bony King Of Nowhere (Be)
- 11:00 Mooneye (Be)
- 12:00 The Kik
- 13:00 Whispering Sons (Be)
- 14:00 Iskander Moon (Be)
- 15:00 Zimmerman
- 16:00 T.b.a.
- 17:00 Novastar (Be)

Record Mania Amsterdam

- 16:00 Gumbo Kings
- 17:00 Bernard Hering
- 18:00 FIEP

RECORD STORE DAY NL HIGHLIGHTS

ROLLING STONES
LIVE AT RACKET, NYC
LP

KEANE
LIVE AT PARADISO 2004
2LP

QUEEN
BACK CHAT
7" single

U2
ATOMIC CITY
10" single

BOUDEWIJN DE GROOT
AVOND
7" single

THE CURE
THE TOP
picture disc LP

RINGO STARR
CROOKED BOY
10" EP

BARRY HAY
THE BIG BAND THEORY
LP

EINAUDI
THE ROYAL ALBERT HALL CONCERT
3LP

THE VENGABOYS
BOOM BOOM BOOM BOOM! WE LIKE TO PARTY
7" single

FRANK ZAPPA
ZAPPA FOR PRESIDENT
2LP

ANDRE VAN DUIN
*HE HE IK HEET ANDRE /
STOELELE, STOELELE*
10" single

CHRIS ISAAK
*BEYOND THE SUN:
THE COMPLETE COLLECTION*
2LP

DAVID SYLVIAN & NINE HORSES
SNOW BORNE SORROW
2LP

EMMA BUNTON
A GIRL LIKE ME
LP

LIESBETH LIST
WERELDREIS
2LP

MARIANNE FAITHFULL
FAITHFUL FOREVER
LP

SINEAD O'CONNOR
*YOU MADE ME THE THIEF OF
YOUR HEART*
12" single

SONIC YOUTH
HITS ARE FOR SQUARES
2LP

SOPHIE ELLIS-BEXTOR
REMIXES
LP

BLACK GIRL
ORIGINAL SOUNDTRACK
LP

Khruangbin

A la Sala

Out Now

